

[1970 மார்ச் 11]

கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. திட்டப் பகுதிக்குள் காணப்படுகிற இரும்புக்கனிப் படிவங்கள் குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன:—

சேலம் மாவட்டம்.—கஞ்சமலை, கோதுமலை, பழநியாபுரி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இரும்புக் கனிப்படிவங்களும், தும்பல், சித்தேரி குன்றுகளின் அருகில் காணப்படும் இரும்புக் கனிப் படிவங்களும்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.—கால்லராயன் குன்றுகளில் காணப்படும் பல சிறு இரும்புக்கனிப்படிவங்கள்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.—போளூருக்கு அருகே காணப்படும் பல இரும்புக் கனிப்படிவங்களும், கவுதிமலை, திருவண்ணாமலை ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் இரும்புக்கனிப் படிவங்களும்.

சில இரும்புக் கனிப்படிவங்கள் குறித்து, முக்கியமாக கஞ்சமலை, கோதுமலை, தீர்த்தமலை ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகிற சில இரும்புக்கனிப் படிவங்கள் ஏற்கெனவே நிலப்படங்களில் குறிக்கப்பட்டு, தமிழ் நாடு அரசின் கனிவள ஆராய்ச்சி யாளர்களால் ஆய்வுசெய்யப்பட்டன. மற்றும் சிலவற்றைக் குறித்து இந்திய அரசின் கனிவள ஆய்வுக் குழுவினர் ஆய்வு செய்தனர். ரயில்வே இருப்புப் பாதைக்கும் மற்ற போக்குவரத்து வசதிகளுக்கும் மிக அண்மையில் அமைந்துள்ளதால், திருவண்ணாமலைக்கருகில் கவுதிமலை ஒதுக்கக் காடுகளில் காணப் படுகின்ற இரும்புக்கனிப் படிவங்கள் குறித்து, தமிழ்நாடு கனிவள மேம்பாட்டுத் திட்டக்குழுவினர், விரிவான ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளனர். பணி இன்னும் நடந்தேறிவருகிறது.

இணைப்பு 3

[134-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மரணியக் கோரிக்கை—13 கல்வி

1970-71

I தோற்றுவாய்

1. ஒரு சமூகம் தனது குடிமக்களுக்கு வழங்குகிற கல்வியின் அளவையும், தரத்தையும் ஒட்டியே தற்கால உலகின் சமுதாய முன்னேற்றம் மதிக்கப்படுகிறது. மாநில வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளிலும், ஆண்டுத் திட்டங்களிலும், கல்வித் திட்டங்களை வகுக்கும்போது, சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அடிப் படை கொள்கையாகக் கல்வி அமைந்திருப்பது சற்றும் மறக்கப் படவில்லை. உண்மையில் மாநில வரவு-செலவு திட்டத்தில் வருவாய்க் கணக்கின்மீதான மொத்தச் செலவில் சுமார் 23 சதவீதம் கல்விக்குரியதாகும். இந்தச் செலவு 1959-60-ல் ரூ. 15.15 கோடியாக இருந்தது 1970-71-ல் ரூ. 66.83 கோடியாக உயர்ந்தது.

1970 மார்ச் 11]

துள்ளது. நிதி வரையரைகள் காரணமாகச் சில இனங்களின் நிதி ஒதுக்கங்களைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. எனினும், முக்கிய நோக்கம் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்ட பணிகளைப் பேணி வருவதற்கும் மேலும் விரிவாக்குவதற்கும் மேலிலைப்படுத்துவதற்கும் 1970-71 ஆண்டுக்கான கல்வி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

2. கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் பொதுக் கல்வியின் பல்வேறு துறைகளுக்குச் செய்துள்ள திட்ட நிதி ஒதுக்கங்களைக் கீழே உள்ள விவர அறிக்கையில் காணலாம்:—

	முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.
தொடக்கக் கல்வி மீதான செலவு.	3,02.00	8,29.72	20,80.00
உயர்நிலைக் கல்வி மீதான செலவு.	54.00	2,64.04	9,29.00
ஏனைய கல்வித் திட்டங்கள் மீதான செலவு.	19.60	32.57	3,75.00
பல்கலைக் கழகக் கல்வி.	5.40	14.66	34.00
பொதுக் கல்வி மீதான மொத்த திட்டச் செலவு	381.00	11,40.99	34,09.00

ஆண்டுத் திட்டங்கள்.

	1966-67.	1967-68.	1968-69.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		
தொடக்கக் கல்வி மீதான செலவு.	2,98.43	3,63.14	4,13.04
உயர்நிலைக் கல்வி மீதான செலவு.	1,96.92	2,38.98	2,14.20
ஏனைய கல்வித் திட்டங்கள் மீதான செலவு.	30.87	22.81	31.65
பல்கலைக் கழகக் கல்வி.	33.13	52.93	62.35
பொதுக் கல்வி மீதான மொத்த திட்டச் செலவு	5,59.35	6,77.81	7,21.22
		(தற்காலிகமாக)	

	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.	1969-70 திட்ட மதிப்பீடு.	1970-71 திட்ட மதிப்பீடு.
தொடக்கக் கல்வி மீதான செலவு.	28,60.47	1,32.12	2,71.71
உயர்நிலைக் கல்வி மீதான செலவு.	15,95.25	1,32.29	1,65.62

[1970 மார்ச் 11]

	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.	1969-70 திட்ட மதிப்பீடு.	1970-71 திட்ட மதிப்பீடு.
ஏனைய கல்வித் திட்டங்கள் மீதான செலவு.	2,11.50	49.58	43.57
பல்கலைக் கழகக் கல்வி.	8,50.00	1,05.76	1,54.52
பொதுக் கல்வி மீதான மொத்த திட்டச் செலவு.	53,17.22	4,19.75	6,35.43

(" 50. சிவில் பணிகளில்", " 103. மூலதனச் செலவு " ஆகிய தலைப்பு களின்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ள கல்வி குறத்த திட்டச் செலவு இப்புள்ள விவரத்தில் அடங்கும்.)

3. இந்த அட்டவணையை ஆய்ந்து பார்த்தால், முதல், இரண்டாவது திட்டங்களில் தொடக்க கல்வியை விரிவு படுத்து வதற்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது என்பதும், அடுத்த திட்டங்களில் கல்வியின் உயர் மட்டங்களை விரிவுபடுத்துவது குறித்து வலியுறுத்தப்பட்டது என்பதும் புலனாகும். அனைத்து நிலைகளிலும் இவ்வசக் கல்வித் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்ததைத் தொடர்ந்து கல்லூரி நிலையிலும் பல்கலைக் கழக நிலையிலும் மாணவர்களை அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதையொட்டி, புதிய கல்லூரி களைத் துவக்குவதில் மக்களிடையே பேரார்வம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்றைய தேதியில், 31,706 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 2,541 உயர் நிலைப் பள்ளிகளும், 140 கல்லூரிகளும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளன. 6—11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள சிறார்கள் 93 சதவீதத்தினரும், 11—14 வயதுத் தொகுதியினரில் 55 சதவீதத்தினரும், 14—17 வயதுத் தொகுதியினரில் 35 சதவீதத்தினரும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதைக் காணும்போது உள்ளத்தில் உவகை பிறக்கின்றது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால இறுதிக்குள் 6—11 வயதுத் தொகுதியினர் அனைவரும், 11—14 வயதுத் தொகுதியினரில் சுமார் 80 சதவீதத் தினரும், 14—17 வயதுத் தொகுதியினரில் 55 சதவீதத்தினரும் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுவர் என்று நம்பப்படுகிறது.

4. கடந்த சில ஆண்டுகளில் கல்வி வசதிகள் வளர்ச்சியடைந் ததைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன :—

கல்வி நிலையங்களின் பெயர்	கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை			
	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.
				1—8—1969
				அன்று
				உள்ள
				படி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	31,195	31,464	31,509	31,706
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	2,368	2,449	2,510	2,541
பயிற்சிப் பள்ளிகள் ..	139	138	137	137

1970 மார்ச் 11]

கல்வி நிலையங்களின் பெயர்.

கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை

	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70. 1-8-1969 அன்று உள்ள படி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(4)
கல்லூரிகள்	105	116	126	140
பயிற்சிக் கல்லூரிகள் ..	19	20	23	23
பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ..	35	35	36	36
பொறியியல் கல்லூரிகள் ..	12	12	12	12
தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	14	15	16	16

1969-70-ல் ரூ. 6,538.77 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்க, 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தச் செலவிற்காக (திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சேராது பணிகள் இரண்டுமாகச் சேர்ந்து) ரூ. 6,683.09 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின் கீழ் பல்வேறு தலைப்புகளில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகைகள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :-

(1)	(2) 1969-1970 திட்ட மதிப்பீடு.	1970-71 திட்ட மதிப்பீடு		
		திட்டத்தில் சேராது பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	மொத்தம்.
		(3)	(4)	(5)
தொடக்க நிலைகல்வி ..	2,916.95	2,973.63	123.09	3,096.72
உயர்நிலைக் கல்வி. ...	2,076.52	1,923.48	180.46	2,103.94
பல்கலைக் கழக கல்வி. ...	403.50	422.56	67.98	490.54
சிறப்புக் கல்வி. ...	124.56	112.26	5.08	117.34
பிற இனங்கள். ...	679.07	500.06	26.81	526.87
தொழில் நுட்பக் கல்வி	242.94	193.63	55.08	248.71
தொழில்பயிற்சி நிலையங்கள்.	95.23	97.33	1.64	98.97
	6,538.77	6,222.95	460.14	6,683.09

5. 1969-70ஆம் ஆண்டில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தைக் காட்டிலும் 1970-71 திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 144 லட்சம் அதிகரித்துள்ளது. மொத்த வருவாயில் பொதுக் கல்விக்கான செலவு சுமார் 23 சத வீதமாகும்.

6. 1970-71 ஆண்டிற்கான கோரிக்கை 13-ல் கல்விக்காக ரூ. 6,683 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை தவிர, கீழே கண்டுள்ளவாறு தேர்வுகள், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி அரும்பொருட்காட்சிசாலைகள் முதலிய வற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 11]

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்)

26.	பலவகைத் துறைகள் (அரசுத் தேர்வுகள்)			51.34
27.	அறிவியல் துறைகள்—			
	தெரம்பொருள் ஆராய்ச்சி	2.77		
	அரும்பொருட் காட்சிசாலைகள்	7.24		
				10.01
28.	கல்வி (பொது, தொழில் நுட்பக் கல்வி) ..			6,683.09
	பிற இனங்கள்			28.70
மொத்தம் கோரிக்கை 13—1970-71 திட்ட மதிப்பீடு ..				—6,773.14

7. மேலே 5-வது பாராளில் 1970-71 திட்ட மதிப்பீட்டில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையாகக் குறிக்கப்ட ரூ. 6,683 லட்சத்தில், கல்வி குறித்த (பொது, தொழில் நுட்பச் கல்வி) செலவினங்களுக்கென செய்யப்பட்டுள்ளவையும், “28. கல்வி” என்ற தலைப்பு நீங்கலான பிற கணக்குத் தலைப்புகளின்கீழ்ப் பற்றெழுதப்பட்டு, 1970-71 திட்ட மதிப்பீட்டில் கோரிக்கை 13 நீங்கலான பிற கோரிக்கைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளவையுமான கீழ்க்கண்ட நிதி ஒதுக்கங்கள் அடங்கா:—

	பொதுக் கல்வி.		தொழில் நுட்பக் கல்வி.		மொத்தம்.		
	திட்டப் பணிகள்	திட்டத் தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் தில். சேராத பணிகள்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
வருவாய் கணக்கிற்குள் செலவு—							
50 (a) மூலப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் (இச் செலவு நடப்புவருவாயிலிருந்து சரிக்கடப்படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிலையங்களுக்கான கட்டிடச் செலவு.	1.87	1.00	4.81	1.00	6.68	2.00	8.68
வருவாய் கணக்கிற்குப் புறம்பான செலவு—							
103—பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு—(a)மூலப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் (இச்செலவு, நடப்பு வருவாய் நீங்கலான பிற வாயில் களில் இருந்து சரிகடப் படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்கள் குறித்த செலவு.	1,36.32	0.85	22.83		159.15	0.85	160.00
	1,38.19	1.85	27.64	1.00	165.83	2.85	168.68

பொதுக் கல்வி.

தொழில் நுட்பக்
கல்வி.

மொத்தம்.

(1)	பொதுக் கல்வி.		தொழில் நுட்பக் கல்வி.		மொத்தம்.		மொத்தம்.
	திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் தில் சேராத பணிகள்.	
	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
தேசியக் கடன் உபகாரச் சம்ளங்கள்	..	45.00	..	..	..	45.00	45.00
(தமிழ்நாடு கல்விக் கடன்கள் பொறியியல் கல்லூரி, பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளி மரணவர்களுக்காக).	..	..	9.00	..	9.00	..	9.00
	..	45.00	9.00	..	9.00	45.00	54.00

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1970 மார்ச் 11]

பள்ளிக் கல்வி

அ. தொடக்கக் கல்வி.

பள்ளிகளில் 6—11 வயதுச் சிறார்கள் அனைவரையும் சேர்த்துக் கொள்வதும், 300-ம் அதற்கு மேற்பட்டும் மக்கள் தொகையுள்ள உள்ளூர்ப் பகுதிகள் அனைத்திலும், குறைந்தது ஒரு தொடக்கப் பள்ளியாவது ஏற்படுத்துவதும் தொடக்கக் கல்வித் துறையின் இரு முக்கிய குறிக்கோள்களாகும். இரண்டாவது குறிக்கோள் ஏற்கெனவே இம் மாநிலத்தில் எய்தப்பட்டுவிட்டது. தொடக்கப்பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட இந்த வயதுத் தொகுதியினரின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதியில் 87.39 சதவீதமாக இருக்க 1969-70 இறுதியில் 92.61 சதவீதமாக இருந்தது. இந்த வயதுச் சிறார்கள் அனைவரையும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்வதே நான் காவது திட்டக் குறிக்கோள் அளவாகும். இந்தக் குறிக்கோள் அளவை எய்துவதற்கான ஒரு நடவடிக்கையாக, 1.5 லட்சம் சிறர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக 2,720 ஆசிரியர்களைக் கூடுதலாக நியமிக்க வேண்டி வரும். கூடுதலான மாணவர்களுக்காகவும், ஆசிரியர்களுக்காகவும், சில்லறை இனங்கள், சாதனங்கள், வகுப்பறை இட வசதி போன்ற வசதிகளுக்கென மானியங்கள் வழங்கவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

6—11 வயதுச் சிறர்களை அதிகமாகச் சேர்த்து கொண்டதன் விளைவாகப் பள்ளிகளில் பயிலும் அடுத்த வயதுத் தொகுதியினராகிய 11—14 வயதுச் சிறர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த வயதுச் சிறர்களின் சதவீதம் 47.30 ஆகவும், 1969-70-ல் சுமார் 54.11 சதவீதமாகவும் இருந்தது. 1970-71-ல், 1.10 லட்சம் மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவும், 1,930 இடைநிலைத் தர ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கூடுதலான மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுக்கெனச் சில்லறை இனங்கள், சாதனங்கள், கட்டிட மானியங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது :—

தொடக்கக் கல்வித் துறையில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை காட்டுகிறது:—

	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-1970.
தொடக்கப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	31,195	31,464	31,509	31,706
சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை (லட்சத்தில்).	57.96	60.41	61.33	62.95

இம் மாநிலத்திலுள்ள பள்ளிகள் குறித்த உடனடித் தேவை, குறிப்பாக, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளின் முக்கியத் தேவை, சரியான கட்டிட வசதியை ஏற்படுத்துவதே ஆகும்.

[1970 மார்ச் 11]

தொடக்கப் பள்ளி கட்டிடங்கள், செலவுக்கென 1970-71 திட்ட மதிப் பீட்டில் கீழ்க்கண்ட தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில்
பகுதிகளில் தொடக்கப்பள்ளிக்
கட்டிடங்களைக் கட்டுதல்.	ரூ. 10 லட்சம் (1969-70-ல்
ரூ. 4.76 லட்சமாக இருந்தது).
2. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கும்
ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளி
லுள்ள மானியம் பெரும்
தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிட
மானியம்).	ரூ. 27 லட்சம் (1969-70-ல்
ரூ. 24.32 லட்சமாக இருந்தது).

மேற்குறிப்பிட்ட தொகைகளுக்குக் கூடுதலாக ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்குப் பள்ளிக் கட்டிட மானியமாக 1970-71-ல் சமுதாய நல வளர்ச்சிப் பணிகள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து ரூ. 25.60 லட்சம் வழங்கப்படும் (1969-70-ல் ரூ. 23.68 லட்சம் வழங்கப்பட்டது).

பள்ளிகளைப் பேணிவரும் நிறுவனங்களுக்குப் போதிய நிதிகளை ஒதுக்குவது குறித்து அரசு நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. இது குறித்துப் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மானியம் பெறும் தொடக்கப் பள்ளி நிர்வாகிகள் பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காகச் செய்யும் செலவு கணிசமான அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. விலைவாசிகள் அதிகரித்துவிட்டதன் காரணமாகப் பெரும்பாலான நிர்வாகத்தினருக்குத் தங்கள் பள்ளிகளைப் பேணும் செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்குப் பேணுதல் மானிய வீதம் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, மானியம் பெறும் தொடக்கப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் அனைவருக்கும் வழங்கத்தக்க பேரளவுப் பேணுதல் மானியத்தை அரசு தற்பொழுது 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல், அகவிலைப்படி நீங்கலாக, மதிப் பீட்டு ஆசிரியர் மானியத்தில் 10 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாக உயர்த்தியுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்விப் பணிகளை நிறைவேற்றுவது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் சட்டப்படிக்கான பொறுப்பாகும். சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலைமன நிறைவளிக்கத்தக்கதாய் இல்லை. அதை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்விக்கு நிதியளிப்பதற்குத் தொடர்பான அனைத்தையும் பற்றி ஆய்வு செய்ய கிராம வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறை ஒரு குழுவை நியமித்துள்ளது. அக்குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த அறிக்கை வந்தவுடன் அதன் பரிவுரைகள்மீது நடவடிக்கையெடுக்க அரசு கருதியுள்ளது.

1969 அக்டோபர் முதல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனிக் கல்விக் கணக்கு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வி மானியங்கள் கல்விக்குரிய காரணங்களுக்காக மட்டுமேயன்றி வேறு காரியங்களுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வழி வகை இடர்ப்பாடுகளைச்

1970 மார்ச் 11]

சமாளிப்பதற்கென பயன்படுத்தப்படக் கூடாதென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டே அந்தத் தனிக் கல்விக் கணக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கப்பள்ளி, மேல் தொடக்கப் (நடுநிலை) பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கு வழங்கப்படும் இணை மானியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களும் மானியம் பெறும் நிர்வாகத்தினரும் கேட்டுக் கொண்டதன் விளைவாக, ரூ. 2,000 என்ற குறைந்தளவு இணை பங்குத் தொகை அளவிற்குட்பட்டு, தொடக்க நிலைப்பள்ளிக் கட்டிட இணை மானியத்தை ரூ. 4,000-லிருந்து ரூ. 8,000-க்கு அரசு உயர்த்தியுள்ளது. மேல் தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கான அரசு இணைமானியம், ரூ. 3,000 என்ற குறைந்த அளவு இணை பங்குத் தொகை அளவிற்குட்பட்டு, ரூ. 7,000-லிருந்து ரூ. 13,000-மாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகளில் அறிவியல் பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கென மேலும் சிறந்த சாதனங்களுக்கும் வசதிகளுக்கும் வகை செய்யும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு தொடக்கநிலைப் பள்ளிக்கும், நடு நிலைப் பள்ளிக்கும். முறையே ரூ. 300, ரூ. 1,000 என்ற வீதத்தில், முழு மானிய அடிப்படையில் விஞ்ஞான சாதனங்கள் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் 4,400 தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளும், 1,050 மேல் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளும், பயனுற்றன. 1970-71-ல் 2,000 தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளுக்கும், 400 நடுநிலைப்பள்ளிகளுக்கும் இப்பயனை நீட்டிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் பாடம் கற்பித்தலின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன், அரசு, தனது படிக்கிரமத் திட்டத்தின்படி, துவக்கத் தரப் பதவிகளில் பணிபுரியும் இடை நிலைத்தர ஆசிரியர்களுக்கு இடைநிலைத் தர சம்பள வீதங்களை வழங்கும் தமது முடிவை நிறைவேற்றி வருகின்றது. சுமார் 3,000 துவக்கத்தர ஆசிரியர் பதவிகள் 1970-71-ல் இடை நிலைத்தரப் பதவிகளாகத் தர முயர்த்தப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.

தொடக்கப் பள்ளி உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சுமார் 18 லட்சம் மாணவர்கள் இத்திட்டத்தால் தற்போழுது பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்திற்கென 1970-71 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 196 லட்சம் (திட்டத்தில் சேராத பணிகளின்கீழ் ரூ. 183.34 லட்சம், திட்டப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 12.66 லட்சம்) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் ஆண்டில் இத் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதலாகச் சுமார் 67,000 மாணவர்களைக் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக அரசிற்காகும் மொத்தச் செலவு ரூ. 196 லட்சம்.

[1970 மார்ச் 11]

1969-70-ல் “கேர்” நிறுவன உதவியுடன் சேக்காட்டில் தொடங்கப் பட்ட மைய சமையற் கூடத் திட்டம் பயனளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1970-71-ல் 30 புதிய மைய சமையற்கூடங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதுமை நொய், தானிய மாவு, சமையற்கான எண்ணெய் ஆகியவற்றை வழங்குவதன் மூலம் “கேர்” நிறுவனம் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்கு தொடர்ந்து உதவி வருகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டு வரை ரூ. 17.56 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களைக் “கேர்” நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தை மேலும் விரிவாக்கும் வகையில் “கேர்” நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் தற்போது 10 இடங்களில் வட்டாரக் கிடங்குகளைக் கட்டித் தர முன் வந்துள்ளது. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காகக் “கேர்” நிறுவனம் வழங்கும் உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைக்க வகை செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இக் கிடங்குகளைக் கட்டுவதற்கான செலவில் 90 சதவீதத்தை ஏற்கக் “கேர்” நிறுவனம் முன் வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு கிடங்கையும் கட்டச் சுமார் ரூ. 2 லட்சம் செலவாகும். 10 கிடங்குகளைக் கட்டுவதற்கு ஆகும் மொத்தச் செலவு ரூ. 20 லட்சத்தில் ரூ. 2 லட்சம் செலவை தன் பங்காக ஏற்க மாநில அரசு இசைந்துள்ளது. இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது.

ஒன்று முதல் மூன்று வகுப்புகள் வரையில் உள்ள வகுப்புகளில் நண்பகல் உணவு பெறும் மாணவர்களுக்கு அரசுப் பாட நூல்களை இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

ஆ. இடை நிலைக் கல்வி.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து கடந்த சில ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்வியில் இம் மாநிலம் கண்ட முன்னேற்றத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்:—

	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.
உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	2,368	2,449	2,510	2,541
மாணவர்களின் எண்ணிக்கை (லட்சக்கணக்கில்).	6.08	6.26	6.66	6.68 (தற்காலிகமானது).

1969-70-ஆம் ஆண்டில் 14—17 வயதுத் தொகுதி மாணவர்களில் 34.21 சதவீத மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இந்த வயதுத் தொகுதியில் மேற்கொண்டும் 70,000 மாணவர்களைச் சேர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்ப்பதனால் ஆசிரியர்

1970 மார்ச் 11]

களையும் அதிக அளவில் நியமிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே இந்த ஆண்டில் 1,320 பி.டி. ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவர். புதிதாகத் திறக்கப்படும் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்காகவும் அல்லது கூடுதலாகத் திறக்கப்படும் ஒவ்வொரு பிரிவுக்காகவும் கருவிகளை வழங்குவதற்காக ரூ. 1,500 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கூடுதலான ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்காகவும் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் கருவிகளை வழங்குவதற்காகவும் 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 45 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் தேவைப்படும் தொகையைக் கருதிப் பார்க்கையில் இத் தொகை குறைவே என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மேலும் சிறந்த கல்வி வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதையும் குறிப்பாக அறிவியல் கல்விக்கான வசதிகளை அதிகரிப்பதையும் அரசு மறந்து விடவில்லை.

பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 40,000 செலவில் அறிவியல் கல்விக்கான கருவிகளை உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கும் திட்டம் 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். இக் காரியத்திற்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சுமார் 62 பள்ளிகளில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

“கேர்” நிறுவனத்தின் உதவியுடன், பெளதிக, வேதியியல் கருவிகளுடன் கூடிய தொடர் வண்டி பொருத்தப்பட்ட வலம் வரும் ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று மாயூரம் கல்வி மாவட்டத்தில் முன்னேடித் திட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. வலம் வரும் வண்டிகள் தற்போது முன்னேடி ஆய்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முன்னேடித் திட்டங்கள் செயல்படும் முறையை முழுவதும் ஆய்ந்த பின்னர் இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் விரிவு படுத்தலாமா என்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி முறையின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கான மற்றொரு திட்டம் யுனெஸ்கோயினிசெப் நிறுவனங்களின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் விஞ்ஞானக் கருவிகளை வழங்க இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இத் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்குப் புறம்பானது. யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தற்போதைய பள்ளிக் கல்வி நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவாக அறிவியல் கல்வி நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் அறிவியல் பாடமுறைகளைக் கற்பிப்பதில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பணியீடுப்புப் பயிற்சி அளிக்கும். பள்ளிகளில் கல்வித் தரம் உயர வகை செய்யும் நோக்குடன் கல்வி கற்பிக்கும்

[1970 மார்ச் 11]

முறைகளில் நவீன முறைகளை ஆசிரியர்கள் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் குறித்த காலத்திற்கு ஒரு முறை ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவது அவசியமாகும். இக்காரியத்திற்காகப் பல திட்டங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

பாடம் கற்பிக்கும் முறைகளில் நவீன முறைகளையும், நடை முறைகளையும் ஆசிரியர்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு தொழில் முறையில் அவர்கள் திறம்படச் செயல்படும் வண்ணம் மறுபயிற்சிப் பாடமுறைகள், சிறப்புப் பயிற்சிப் பாடமுறைகள், கருத்தரங்குகள் 1970-71-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றன. இப்பாட முறைகள் தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகள், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள், பெண்கள் பள்ளிகளின் இன்ஸ்பெக்டர்கள் (பெண்கள்) ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் மாநிலக் கல்வி நிறுவனத்தால் நடத்தப்படுகின்றன.

பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் உள்ள நவீன முறைகளில் கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகச் சென்னை ஆங்கில மொழி கற்பித்தல் இயக்கம் 1965-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்திட்டம் 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆறு முதல் எட்டு வரையில் உள்ள வகுப்புகளில் கல்வி கற்பிக்கும் 1,600 இடை நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நவீன முறைகளில் ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக 40 பயிற்சி முறைகளை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக் காரியத்திற்காக 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2.80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு, அப்பயிற்சி நிறுவனங்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும்பவர்கள் பல்வேறு பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் நவீன முறைகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்குரிய சாதாரணமான பட்டப் படிப்பைவிட உயர்ந்த தகுதியையும் அவர்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும். எனவே ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஒருசில ஆசிரியர்களை M.Ed. பயிற்சிக்கு அனுப்பத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கல்வித்துறையில் மிக அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களை அவர்கள் தெரிந்துவைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் சிலர் வேலையின்றி இருக்கின்றனர். ஏனெனில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து பயிற்சி பெற்று வெளி வரும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை பணியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமாகும். எனவே நம்முன் உள்ள வேலைவாய்ப்பு நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகளில் உள்ள பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் குறைக்கப்படுகிறது.

1970 மார்ச் 11]

தற்போதுள்ள உயர்நிலை ஆசிரியர்களுக்குப் பதிலாக இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தற்போதைய கொள்கையாகும். இக் கொள்கையை ஒட்டி இந்த ஆண்டில் எப்பள்ளியிலும் உயர்தர/இளநிலை ஆதாரப் பிரிவுகள் எவையும் திறக்கப்படவில்லை. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 55 தொடக்க நிலை/இளநிலை ஆதாரப் பிரிவுகள் எடுத்து விடப்பட்டன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் முதநிலை அடிப்படை வகுப்புகள்/இடைநிலை வகுப்புகளில் மேற்கொண்டும் இரண்டு முதலாண்டுப் பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன.

1969-70-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க அமைதி அணியைச் சேர்ந்த 18 தொண்டர்கள் (ஒன்பது ஆண்கள் ஒன்பது பெண்கள்). இம்மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நவீன முறைகளை ஒட்டி ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டனர்.

அறிவியல் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அமெரிக்காவிலுள்ள அறிவியல் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் கல்வி, ஆராய்ச்சி, பயிற்சி, தேசிய நிறுவனம், பல்கலைக்கழக மானியக்குழு அறிவியல் கல்விக்கான தேசியக்குழு ஆகியவை இம்மாநிலத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் நன்மைக்காகப் பல்வேறு இடங்களில் கோடைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்களை 1969 கோடைக்காலத்தில் அமைத்துள்ளன. ஆறு வாரக்கால அளவினதாகிய இப் பயிற்சி முறையில், உயிரியல், வேதியல், கணிதம், தாவர இயல், பொள்திகம் ஆகிய பாடங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டு 170 பள்ளி ஆசிரியர்கள் இக் கோடைக்காலப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியில் கலந்து கொண்டனர்.

மாநிலக் கல்வி நிலையம் பள்ளிக் கல்வித் துறையின் ஒரு பிரிவாகத் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. பல்வேறு பாடங்களில் தொடக்க, இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறும் பொருட்டு பணியிருப்புப் பயிற்சி முறைகள் பெருமளவில் இந்த நிறுவனத்தினால் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனம் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்கள், பார்வையிடும் அதிகாரிகள் ஆகியோரின் நன்மைக்காக 1969-70-ஆம் ஆண்டில் கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், பணியிருப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பெருமளவில் நடத்தியது.

பள்ளிகளில் கல்வித் தரத்தை வகுப்பிப்பது நிறுத்தப்பட்டு விட்டதால் நகராட்சிப் பள்ளிகளுக்கு இக்கட்டணத்தின் மூலம் கிட்டும் வருவாய் நின்று விட்டது. நகராட்சிகள் தங்கள் அதிகாரத்தின் கீழுள்ள பள்ளிகளை நடத்தி வருவதில் தங்களுக்குத் தொல்லை இருப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்துவதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், சென்னை மாநகராட்சிக்கும் அளிக்கப்படும் மானியவீதம் நிகரச் செலவின் 50 சதவீதத்திலிருந்து 66-2/3 சதவீதமாக 1967-68 முதல் உயர்த்தப்

[1970 மார்ச் 11]

பட்டுள்ளது. நகராட்சிகளுக்கு நிதி நிலை இடர்ப்பாடு ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்தி வருவதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு முன்னதாகவே கொடுக்கப்படும் ஆசிரியர் மானியம் 1969-70-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு 75 சத வீதத்திலிருந்து 85 சத வீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அரசுப் பாட நூல்கள்

தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் உரிய பாட நூல்களை அரசு தயாரித்து வெளியிடும் திட்டம் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. 1963-69 வரை 4 முதல் 7 வரையுள்ள வகுப்புகளுக்குரிய ஆங்கிலப் பாட நூல்களையும் 1-முதல் 8-வரையுள்ள வகுப்புகளுக்குரிய தமிழ்ப் பாட நூல்களையும் அரசு தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளது. எட்டாவது வகுப்பிற்குரிய ஆங்கிலப் பாடநூல்களும் 1969-70-இல் வெளியிடப்பட்டன. 1860-ஆம் ஆண்டு சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் பாடநூல்கள் வெளியீட்டுச் சங்கம் ஒன்றை நிறுவு அரசு இப்பொழுது முடிவு செய்துள்ளது. இச்சங்கம் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள பாடங்களில் 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான அரசுப் பாடநூல்களை வெளியிடும்:—மூன்று முதல் பத்துவரை உள்ள வகுப்புகளுக்கு கணித நூல்கள், ஒன்பதாவது பத்தாவது வகுப்புகளுக்கான ஆங்கிலத் தமிழ் பாட நூல்கள்.

பொது

1. நிர்வாகம்.—கடந்த சில ஆண்டுகளாக இத்துறையில் நடவடிக்கைகள் பல்கிப்பெருகுவதை யொட்டி நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்குடன் இத்துறையின் நிர்வாக அமைப்பு 1968-69-ஆம் ஆண்டில் சீரமைக்கப்பட்டது. கல்வி மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கை 35-லிருந்து 45-ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. இதுவரை இம்மாநிலத்தில் நான்கு கோட்ட இன்ஸ்பெக்டர்களே செயல்பட்டு வந்தனர். இப்பொழுது இப்பதவிகளின் எண்ணிக்கை பத்து ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் பதவிப் பெயரும் தலைமைக் கல்வி அதிகாரி என மாற்றப்பட்டுள்ளது. பெரிய மாவட்டம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தலைமைக் கல்வி அதிகாரியின் கீழ் இயங்கும். இருபது துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள் பதவியைப் புதிதாக ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதன் மூலம் துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள் நிலையிலும் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை 1969-70-இல் அதிகரிக்கப்பட்டது. இப்புதிய அமைப்பு 1969-70-ஆம் ஆண்டில் மனநிறைவு தரும் வகையில் இயங்கியது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியும் துணை இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரின் பொறுப்பின் கீழ் வரும் வகையில் பள்ளித் துணை இன்ஸ்பெக்டர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வில் இருந்து வருகின்றன.

1970 மார்ச் 11]

பொது நூலகங்கள், முதியோர் கல்வி ஆகியவை இதுகாறும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குனரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்து வந்தன. ஒருங்கிணைந்த நிர்வாகத்துக்கு வகை செய்யும் பொருட்டு இவை 1969-70-ஆம் ஆண்டில் பள்ளிக் கல்வி இயக்குனரின் அதிகாரத்தின் கீழ் மாற்றப்பட்டன.

உடற்பயிற்சிக் கல்வியும் விளையாட்டுகளும்.—பள்ளிகளில் உடற் பயிற்சிக் கல்விக்கான வசதிகள் தொடர்ந்து செயலிலிருந்து வருகின்றன. பொது மக்களிடையே விளையாட்டுக்களுக்கும், பந்த யங்களுக்கும் ஊக்கமளிப்பதில் மாநில அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் அமைந்துள்ள விளையாட்டு மன்றங்கள் பயனுறு வகையில் பணியாற்றி வருகின்றன.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு விளையாட்டரங்கம் கட்டுவதற் காக ரூ. 1 லட்சம் மானியம் அளிக்க வகை செய்யும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதுவரையில் திருச் சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்கங்களை அமைப்பதற்காக மானியங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் நான்கு மாவட்டங்களுக்கு (தென் ஆர்க்காடு, சேலம், மதுரை, கோயம்புத்தூர்) நீட்டிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969-பிப்ரவரித் திங்களில் சென்னையில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நிகழ்ந்த முதல் போட்டிக்கான செலவு குறித்து கல்கத்தாவில் உள்ள இந்திய பள்ளிகள் விளையாட்டுக் கழகத்திற்குத் தனிப்பட்ட. மானியமாக ரூ. 2,500 கொடுக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர்களுக்கான வசதிகள், நலன்கள் சலுகைகள்.

அரசுப் பள்ளிகளிலும், மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும், உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் பணிநிலைகளை மேம்படுத்துவதற்கான அவசியம் பற்றி அரசு நன்கு அறியும். ஆசிரியர்களின் பணிகளைச் சீரமைத்து அவர்களது பணிநிலைமைகளை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் அரசு 1969-70-இல் குழு ஒன்றை நியமித்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்கள் ஆகியோரின் பணி நிலைகள் குறித்த கனடிகள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்யுமாறு இக்குழு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் அறிக்கை கிடைத்த உடன் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களும் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம்—ஈட்டுறுதித் திட்டம்—ஓய்வூதியத் திட்டம் ஆகிய மூன்று திட்டங்களின் பலனையும் தற்போது துய்த்து வருகின்றனர். குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களுக்கும் முன்னரே நீட்டிக்கப்பட்ட

[1970 மார்ச் 11]

டுள்ளது. குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக ஆசிரியர் ஒருவர் குறைந்த அளவு இருபது ஆண்டுகால அளவாவது பணிபுரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை முன்னர் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. குறைந்த அளவு பணிக்கால அளவை ஐந்து ஆண்டுகளாகக் குறைத்து நிபந்தனையைத் தளர்த்தி 1969-70-இல் இத் திட்டம் ஆசிரியர் பலருக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஓய்வூதியத் திட்டம், குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின் நன்மைகள் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் உடற் பயிற்சி இயக்குநர்களுக்கு 1969 ஏப்ரல் ஒன்றாம் நாள் முதற்கொண்டு நீடிக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசியக் கழகம், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்குத் தொடர்ந்து உதவி வருகிறது. தகுதி உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், வறுமையற்ற அவர் தம் குடும்பத்தினருக்கும் இக்கழகத்தின் மாநிலச் செயற்குழு தங்கள் தோறும் குறிப்பிட்ட தொகை அளிப்பதுடன் ரொக்கத் தொகைகளையும் அளிக்கிறது. பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, வருவாயின்றித் தவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அல்லது ஆசிரியர்களின் விதவைகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 முதல் 60 வரை தொகை வாங்கப் படுகிறது. ஆசிரியர்களின் குடும்பத்தினருக்குத் தகுதியான நேர்வுகளில் மருத்துவச் செலவுகள், திருமணச் செலவுகள் போன்ற செலவுகளுக்கு அதிக அளவு ரூ. 1,500 வரையில் ரொக்கத் தொகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. பாராட்டத்தக்க பணிக்காக ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 2,000 வரை கருணை மானியங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த நிதியின்கீழ் ரூ. 25.99 லட்சம் வசூலாகியுள்ளது. 1969-ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் நாள் விழா தொடர்பாக இதுவரை வசூலாகியுள்ள ரூ. 5.30 லட்சம் இதில் அடங்கும். இதுவரையில் 542 தகுதியுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு உதவித் தொகையாக ரூ. 2.02 லட்சம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரிலும், மதுரையிலும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள நகர ஈட்டுப்படி வழங்கப்படத்தக்க பகுதிகளிலும், பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் 7½ சதவீத நகர ஈட்டுப்படியும் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகிறது.

ஆசிரியர்கள் தங்கள் தகுதிகளை அதிகரித்துக்கொள்ள ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் உயர்தரக் கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் அவர்களுக்கு இரு ஊதிய உயர்வுகளை முன்னதாகவே வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

பாராட்டத்தக்க வகையில் பணிபுரியும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாநில அரசு பரிசு வழங்கப்படுவது போல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் 90 பரிசுகள் வழங்கப்

1970-மார்ச் 11]

படு. மாநிலத்திலுள்ள 45 கல்வி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் மேற்படி பரிசுக்காகத் தேர்தெடுக்கப்படுவர்.

1-4-1966 முதல் அரசு மேற்கொண்டுள்ள மாவட்ட வாரிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களை அரசுப் பணியில் இணைத்ததனால் சிக்கல்கள் பல எழுந்தன. அரசு (வாரிய) உயர்நிலைப் பள்ளிகள் என அழைக்கப்படும் சுமார் 1,500 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தற்போது நடந்து வருகின்றன. இந்தப் பள்ளிகளில், பல பதவித் தரத்திலுள்ள 26,000-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களும், சுமார் 6,000 ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்களும் பணியாற்றி வருகின்றனர். இத்தகைய பள்ளிகளிலுள்ள பணியாளர் அனைவரையும் 1-4-1966 முதல் அரசுப் பணியில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது.

“தமிழ்நாடு சார்நிலைப் பணி” (M.E.S.S.B.) என்று ஒருத் தனி பதவித் தரம் அமைக்கப்படுவதற்காக 1966-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதிக்கு முன்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள்—தலைமை ஆசிரியர்கள், தனிப் பதவித் தரமாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பதவித் தரம் மாவட்ட அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டப் பதவித் தரமும் தனிப் பிரிவாக அமையும். இந்தப் பதவித்தரத்தின் கீழ்வரும் ஆசிரியர்கள்—தலைமை ஆசிரியர்கள் இதுவரைப் பெற்றுவரும் சம்பளம், ஓய்வூதிய நலன்களைத் தொடர்ந்துபெறத் தகுதியுடையவராவர். மேலும் அவர்கள் ஏனைய பணி நிபந்தனைகளுக்கும் உட்பட்டவராவார். 1-4-1966-க்குப்பின் திறக்கப்பட்ட கழகப் பள்ளிகள், அரசினர் பள்ளிகள் யாவும், தமிழ் நாடு கல்வி சார்நிலைப்பணியின் கீழ் வரும் ஆசிரியர்களால் நடத்தப்படும் இத்தகைய ஆசிரியர்கள், பணி நிபந்தனைகள், ஓய்வூதிய நிபந்தனைகள் குறித்து ஓர் அரசுப் பணியாளர்குரிய எல்லாச் சிறப்புரிமைகளையும் பெற உரியவராவர்.

ஆசிரியப் பணியாளரைப்போலவே, ஆசிரியரல்லாத பணியாளரும் ஒரு தனிப் பதவித்தரத்தில் வைக்கப்படுவர். இது குறித்து தமிழ் நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகத்துடன் கலந்துகொண்டு விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

அரசுதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகைகள்

அரசு, உள்ளாட்சி மன்றப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனுபவித்து வரும் நலன்கள் தங்களுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அரசுக்கு முறையிட்டு வருகின்றனர். அவர்தம் வேண்டுகோள் சிறிது காலமாகவே பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

[1970 மார்ச் 11]

ஆசிரியர்களின் பணி நிலைமைகள் பற்றி ஆய்வு செய்ய குழு ஒன்றை அரசு நியமித்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை விரைவில் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. குழுவின் அறிக்கை கிடைத்ததும் மேற்கொண்டு ஏற்பாடுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதற்கிடையில் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கீழ்க்காணும் சலுகைகள் அளிக்க அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இவை 1970-71 முதல் நடைமுறைக்கு வரும்.

(a) மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும், அரசு மருத்துவ மனைகளில் இலவச மருத்துவ வசதி பெற உரியவராவர். இச்சலுகையின் மூலம் நலனடையும் ஆசிரியர்கள் சுமார் 72,000 ஆசிரியர்கள் ஆவர்.

(b) உள்ளாட்சிப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும் வீதங்களிலேயே மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கொடுக்கப்படும். எந்த எந்த இடங்களில் பணியாற்றி வருகின்றனரோ, எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகின்றனரோ, அவற்றைப் பொறுத்து அரசுப் பணியாளருக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப் போலவே, அதாவது ரூ. 3 முதல் 20 வரை, வீட்டு வாடகை பெறுவதற்கு உரியவராவர். இச்சலுகையின் மூலம் 37,000 ஆசிரியர்கள் நலனடைவர்.

(c) மானியம் பெறும் பள்ளியாசிரியருக்கு பண்டிகை மூன் பணம் கொடுக்கப்படும். கைத்தறி ஆடைக்கும் உதவியளிக்கப்படும். தெற்காதச் சங்களை வரலாற்றால் வைப்பு நிதியில் உள்ள தொகையில் 50 சதவீதத்திற்கு மேற்படாமல் பணம் வாங்கவும் அனுமதிக்கப்படுவர்.

(d) மானியம் பெறும் பள்ளிகள் அனைத்திலும் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் ரூ. 500-க்கு மேற்படாத திருமணக் கடனும் வழங்கப்படும். இக்கடன் 60 தவணைகளில் திருப்பித் தரத்தக்கதாகும்.

(e) அறிக்கையிடப்பட்ட மலைப் பகுதிகளில் மானியம் பெறும் பள்ளியாசிரியர்களுக்கு ஓராண்டில் நான்கு திங்கள் வரை குளிர்காலப் படி வழங்கப்படும். இச்சலுகையில் 2,579 ஆசிரியர்கள் பயன்பெறுவர்.

சிறப்புப் பள்ளிகளும் பாடமுறைகளும்

1969-70-ம் ஆண்டில் சிவகங்கையில் குருடர் பள்ளி ஒன்று திறக்கப்பட்டது. குருடர்களுக்கும், செனிடர்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான இரு பயிற்சி வகுப்புகள் 1970-71-ல் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

1970 மார்ச் 11]

குருடர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்காக, ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு (பம்பாய், டில்லி, மேற்கு வங்காளம்) மூன்று வட்டாரப் பயிற்சி நிலையங்களை இந்திய அரசு ஏற்கனவே ஏற்படுத்தியது. தமிழ்நாடு அரசு ஆலோசனையின் பேரில், 1969-70-லிருந்து பூவிருந்தவல்லியில் குருடர்களுக்கான அரசினர் பள்ளியில் நான்காவது பயிற்சி நிலையம் தொடங்கவும் தற்போது இந்திய அரசு அனுமதித்துள்ளது. இந்நிலையம் இந்திய அரசிடம் முழு நிதி உதவியும் பெறும்.

குருடர்கள் நல அனைத்து நாட்டு மன்ற நான்காவது பொதுக் கூட்டம் 1969 அக்டோபரில் டில்லியில் நடைபெற்றபோது, பொருட் காட்சியில், பூவிருந்தவல்லி, குருடர்க்கான அரசினர் பள்ளி கலந்துகொண்டது.

இந்திய அரசின் உதவியைக்கொண்டு, தென்னக மாநிலங்கள் நான்கின் தேவைகளைக் கவனிக்க, பூவிருந்தவல்லியில் உள்ள குருடர் பள்ளி முதல்வரின் நிர்வாகப் பொறுப்பின் கீழ் “மிரெய்ல்” முறை அச்சகம் ஒன்று ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சகம் மன நிறைவுறும் வகையில் செயல்பட்டு வருகின்றது.

பாலர் நிலைக்குப் பின்னர், தொடர்ந்து கல்விபெற இயலாத 11—14 வயதுச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி, மற்றும் கற்கையிலே தொழில் பயிலும் வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, இந்திய அரசு வகுத்த திட்டத்தின்கீழ் தொழில் பயிற்சிக்கு முற்பட்ட கல்விப் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆறு ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவை மத்திய அரசு உதவியுடன் மன நிறைவளிக்கும் வகையிலேயே செயல்படுகின்றன. சாதனங்களும் கருவிகளும் “யூனிசெப்” நிறுவனத் தாலே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இம்மாநிலத்தில் முதியோர் கல்லாமையை அறவே போக்குவதற்கான ஓர் ஏற்பாடாக, 1969-70-ல் 500 முதியோர் கல்வி நிலையங்களைத் திறக்க அரசு அனுமதித்தது. இந்நிலையங்களில் சேர்ந்துள்ள குறைந்தது 10,000 முதியோர் நான்கு திங்களில் கல்வி பெறுவதற்கான இத் திட்டம் ஒரு முன்னேடித் திட்டமாகும். ஆசிரியர்கள் திட்டமிட்டுச் செயல்படவும், சிரிய முறையில் கற்பிக்கும் தொழிலை நடத்தவும் 1969-70-ல் ஆசிரியர்களுக்கு மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இத்திட்டத்தின்கீழ், மதுரை, திருச்சி, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், வட ஆர்க்காடு, தருமபுரி, தஞ்சாவூர், தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் மறுபயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

இந்திய அரசு உதவியோடும், மற்றும் “யூனெஸ்கோ”, “எஃப்.எ.ஓ.” போன்ற அனைத்து நாட்டு நிறுவனங்களின் உதவியுடனும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் 1969 மார்ச்சில் நடைமுறைப் பயிற்சிக் கல்வித் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன பகுதியில், மிகு பயன் விளையும்

[1970 மார்ச் 11]

பயிர்வகைத் திட்டத்தில் பங்குதரும் குடியானவர்களுக்கு மட்டும் நடைமுறைப் பயிற்சிக்கல்வி அளிக்க இத் திட்டத்தின் கீழ் 60 நிலையங்கள் நடத்தப்பட்டன. அதே பகுதியில் மீண்டும் 1969 நவம்பரிலிருந்து இதைப் போன்ற வகுப்பு நடத்தப்படுகிறது. நடைமுறைப் பயிற்சிக் கல்வித் திட்டத்தை “யூனெஸ்கோ” உதவியுடன் இம்மாநிலமெங்கும் விரிவுபடுத்தவும் கருதியுள்ளது. இவ்வாண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒரு முழு மாவட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம். இது பற்றிய விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஏனைய கல்வி ஏற்பாடுகள் கல்வி பரப்புவதில் சமுதாயத்தினர் பங்கு.—கிராமங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் உள்ள பள்ளிகளின் மேம்பாட்டுக்காக உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து பொருளுதவி திரட்டும் இயக்கம் தொடர்ந்து செயல்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில் இதுவரை 424 பள்ளிக் சீரமைப்பு மாநாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற சொத்துடைமைகளின் மொத்த மதிப்பு 1,039 லட்சத்திற்கு மேலிருக்கும். சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பலவும் ஆசிரியர்க்கான வீடுகளும் கட்டப்பட்டுள்ளன.

III. கல்லூரிக் கல்வி.

1970-71 திட்டம்.

இப்போதுள்ள கல்லூரிகளைப் பேணவும் அவற்றை மேலும் மேம்படுத்தி கல்லூரிக் கல்விக்கான வசதிகளை விரிவாக்கவும் 1970-71 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 518.24 லட்சம் செலவுக்கு வகை செய்துள்ளது.

“28. கல்வி” என்பதின் கீழ் 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்லூரிக் கல்விக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை பற்றிய விவரங்கள் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

கணக்குத் தலைப்பு.	திட்டத்தில் சேராதவை.	திட்ட வேலைகள்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
1. தமிழ்நாட்டில் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மாணி யம் வழங்குதல்	44.90	23.61	68.51
2. கல்லூரிக் கல்வி நிறுவ னங்கள்	377.66	44.37	422.63
	422.56	67.98	490.54
3. பொது நிர்வாகம் (தேசியக் கடன் நீங்க லாக) உதவிச் சம்ப ளம் நூலகங்கள் பலவகை	27.06	0.64	27.70
மொத்தம் (திட்டத்தில் சேராதவை, திட்ட வேலை கள்)	449.62	68.62	518.24

1970 மார்ச் 11]

திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கிய ரூ. 63.62 லட்சத்தில் நிறுவனங்கள் பேணப்படுவதற்கான நிதிக் ஒதுக்கம் அடங்கும். மேலும் 1969-70-ல் தொடங்கிய பாட முறைகளுக்கும் புதிய, அரசினர் கல்லூரிகள், புதிய அல்லது கூடுதல் பட்ட வகுப்புகள், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் பணி இருப்புப் பயிற்சி, எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) வகுப்பு மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித் தொகைகள், உடல் ஊனமுற்ற மாணவருக்கு படிப்பு உதவித்தொகைகள் ஆகிய வற்றுக்கும், இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கூடுதல் பணியாளரை நியமிப்பதற்கும் ஒதுக்கிய தொகைகளும் இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் அடங்கும்.

1969-70-ல் அடைந்த முன்னேற்றம்.

(..) 1969-70-ல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்தல்.

பொதுவாக 1969-70-ல் கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் சேர விரும்பும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எப்போதும் போலவே அதிகமாகவே உள்ளது. இட நெருக்கடியை ஈடு செய்ய, இட வசதி கிடைப்பதைப் பொறுத்து அவசியமான இடங்களில் எல்லாம் அரசினர் கல்லூரிகளும் அரசினர் மானியம் பெறும் கல்லூரிகளும் கூடுதல் பிரிவுகளைத் திறக்க மாநிலத்திலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளன. இத்தகைய ஏற்பாடுகளுடன் (ஆறு அரசினர், மானியம் பெறுபவை எட்டு) பதினான்கு புதிய அரசினர், மானியம் பெறும் கலை அறிவியல் கல்லூரிகளும் திறக்கப்பட்டதால் கல்லூரியில் இடம் பெறுவதில் உள்ள போட்டிகணிசமான அளவுக்குக் குறைந்தது.

எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் புதுமுக வகுப்பில் கிடைக்கும் இடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 71,000 ஆக இருந்தது. ஆனால், கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 64,000 ஆகும்.

(9) 1969-70-ல் தொடங்கிய புதிய கல்லூரிகள்.

கல்லூரிக் கல்வி வசதியின் தேவை பெருகுவருவதை ஈடு செய்யும் வகையில் 1969-70-ல் அரசினர் தங்கள் நிர்வாகத்தின்கீழ் ஆண்களுக்கு நாலு, மகளிர்க்கு இரண்டு ஆக மொத்தம் ஆறு புதிய கலைக் கல்லூரிகளைத் திறந்தனர். அவையாவன:—

(1) அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), நந்தனம்.

(2) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), முசிரி.

(3) அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), மேலூர்.

(4) திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), திண்டிவனம்.

[1970 மார்ச் 11]

(5) அரசினர் கலைக் கல்லூரி (மகளிர்), நாமக்கல்

(6) கலைஞர் கருணாநிதி அரசினர் கலைக் கல்லூரி (மகளிர்), புதுக்கோட்டை.

மேற்சொல்லியவற்றுடன் தனியார் முகவர் அமைப்புகளும், எட்டு கலைக் கல்லூரிகளைத் திறந்தன. (ஆண்கள் கல்லூரி—7, மகளிர் கல்லூரி—1), அவையாவன :—

(1) ஆர்.பி.சி.சி. ஹிந்துக் கல்லூரி, பட்டாபிராம்

(2) ஹிந்து தேசியக் கல்லூரி, சிறுகளுத்துர், சென்னை.

(3) யாதவர் கல்லூரி, மதுரை.

(4) அம்பை கலைக் கல்லூரி, அம்பாசமுத்திரம்.

(5) ஸ்ரீ ஐயப்பா கலைக் கல்லூரி, ஆலூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

(6) மஸ்ரூல் உலும் கல்லூரி (ஆண்கள்), ஆம்பூர்.

(7) பூம்புகார் கலைக் கல்லூரி, மலையூர் (சீர்காழி வட்டம்).

(8) 'எமரால்டு ஹெட்ஸ்' பெண்கள் கல்லூரி, ஆனந்தகிரி, உதகமண்டலம்.

1969-70-ல் 14 கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டதோடு, தமிழ் நாட்டில் உள்ள கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 126-லிருந்து 140 ஆக உயர்ந்தது. (அரசினர் கல்லூரிகள் 39, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 101). 1966-67-ல் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 105 ஆக இருந்தது. (அரசினர் கல்லூரிகள் 27, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 78.) கடந்த மூன்றாண்டுகளில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 35. கலை, அறிவியல் துறைசளுக்கான 140 கல்லூரிகளோடு இம்மாதிலத்தில் உயர் கல்விக்குரிய கீழ்க்காணும் சிறப்பு நிறுவனங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

கிராம நிறுவனங்கள்	..	..	..	..	2
கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகள்	..	..	..	..	21
உடற் பயிற்சிக் கல்விக் கல்லூரிகள்	..	..	..	..	3
சிறப்புக் கல்லூரிகள் (கருநாடக இசை, மத்தியக் கல்லூரி, கலாகேசுத்திரா, சென்னை சமூகப் பணிப் பள்ளி)	..	..	..	..	3
மொத்தம்	..	..	..	..	29

1970 மார்ச் 11]

(c) புதிய கல்லூரிகள்.

1968-69-ல் புகுமுக வகுப்பில் மாணவர்கள் பெருவாரியாக சேர்ந்ததன் விளைவாக, புதுமுக வகுப்பை வெற்றிகரமாக முடித்து 1969-70-ல் பட்ட வகுப்புக்கு இடம் கோரிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் கணிசமாக உயர்ந்ததுடன், பட்ட வகுப்புகளில் கூடுதல் இடங்களின் தேவை பெரிதும் உணரப்பட்டது. இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்யக் கீழ்க்காணும் அரசினர் கல்லூரிகளில் கூடுதல் வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன.

பட்ட வகுப்புகள்.

- (1) அரசினர் மகளிர் கல்லூரி, சும்பகோணம்.
- (2) ராஜா சரபோஜி அரசினர் கலைக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.
- (3) திருமகள் ஆலை அரசினர் கல்லூரி, குடியாத்தம்.
- (4) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, அரியலூர்.
- (5) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.
- (6) ஸ்ரீ மீனாட்சி அரசினர் (மகளிர்) கலைக் கல்லூரி, மதுரை.
- (7) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, கரூர்.
- (8) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, செய்யாறு.

பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள்.

- (1) அரசினர் கல்லூரி, சேலம்.
- (2) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.
- (3) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

இத்துடன் கீழ்க்காணும் அரசினர் கல்லூரிகளை 1969-70-ல் பட்ட வகுப்புக் கல்லூரிகளாகத் தர உயர்வுபடுத்திப் பட்ட வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன :-

- (1) சிக்கண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திருப்பூர்.
- (2) கொளஞ்சியப்பர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி, விருத்தாசலம்.
- (3) அரசினர் மகளிர் கலைக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.
- (4) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை.
- (5) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, நாமக்கல்.
- (6) திருவள்ளுவர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி, ராசிபுரம்.
- (7) அறிஞர் அண்ணா மகளிர் கலைக் கல்லூரி, வாலாஜா பேட்டை.

[1970 மார்ச் 11]

மற்றும் அரசினர் கல்லூரிகளில் சிலவற்றில், பட்ட வகுப்புகளில் அனுமதித்த எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும், பல்கலைக் கழகங்களிடமிருந்து சிறப்பு அனுமதி பெறப்பட்டுள்ளது மானியம் பெறும் கல்லூரிகளும் கூடுதல் பட்ட வகுப்புகளை 1969-70-ல் தொடங்கி உள்ளன. 1969-70-ல் இத்தகைய மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் பட்ட வகுப்புக் கல்லூரிகளாகவும் தரையர்வு படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(d) மாலைக் கல்லூரிகள்.

தங்களுடைய வாழ்க்கைப் போக்கில் சிறந்த நல் வாய்ப்புக் களைப் பெறுமுகத்தான், கல்லூரிக் கல்வியைத் துணைகோட விருப்பம் உடையோருக்கு பல்கலைக் கழகக் கல்வி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக பல கல்லூரிகளில் ஏற்கெனவே கலை, அறிவியல் துறைகளில் மாலை நேர வகுப்புகள் தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. 1969-70-ல் புதுக்கோட்டை, மாட்சிமை தங்கிய சாஜா கல்லூரியில் புகுமுக பாடத் திட்டத்தில் மாலை நேர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்போது மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தும் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 12 ஆகும். இவற்றில் பத்து கல்லூரிகள் புகுமுக பாடத் திட்டத்திலும், பட்டம் அளிக்கும் பாடத் திட்டத்திலும் மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்துகின்றன. 1969-70 முதற்கொண்டு, மாலைநேரப் பட்ட வகுப்புக்கு விதிக்கப்படும் கல்விக் கட்டணம் முழு நேரக் கல்லூரிப் பட்ட வகுப்புக்குப் பொருந்தும் கட்டண விகிதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(e) ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்.

ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 1969-70-லும் தொடர்ந்து 23 ஆகவே இருந்து வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றவேண்டிய பட்டதாரி ஆசிரியர், களுக்கு இவை போதுமானவை என்றே கருதப்படுகிறது. பயிற்சிக் கல்லூரிகளை மேலும் விரிவுபடுத்துவதால், பயிற்சி பெற்ற பி.டி. பட்டதாரிகளிடையே வேலை வாய்ப்பின்மை உண்டாகலாம்.

(f) பாட மொழி..

1966-67-லிருந்து புகுமுக வகுப்பிலும் (கலைகள்), 1967-68-லிருந்து பி.ஏ. வகுப்பிலும், 1968-69 முதல் புகுமுக வகுப்பிலும் (அறிவியல் பாடங்கள்) பாடமொழியாகத் தமிழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 11]

புகுமுக வகுப்பில், தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1969-70-ம் ஆண்டில் 111 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 1968-69-ல் இத்தகைய கல்லூரிகள் 92 தான் இருந்தன. தமிழ்ப் பயிற்சி மொழி புகுமுக வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 13,784 ஆக இருக்க, இந்த ஆண்டில் அது 19,502 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டில் பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட கல்லூரிகள் 57 இருந்தன. 1969-70-ம் ஆண்டில் இக்கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 94 ஆக அதிகரித்தது. இந்த வகுப்பில் 1969-70-ம் ஆண்டில் 3,739 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர்.

புகுமுக வகுப்பில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு அறிவியல் பாடமுறையைப் பயின்ற மாணவர்கள், பட்டப்படிப்பு நிலையிலும் தமிழையே பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு தங்கள் படிப்பை தொடர அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில், 1969-70-ம் ஆண்டில், பி.எஸ்.சி. பட்டப்படிப்பு வகுப்பில் கணக்கியல், பௌதீகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கினவியல் பிரிவுகளில் தமிழ்ப் பயிற்சி மொழித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. சென்னை மாநகரில் உள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரிகள் நான்கில் மட்டும் பி.எஸ்.சி. பட்டப்படிப்பு வகுப்பில் 5 முக்கிய பாடங்களை தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கற்பிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐந்து பாடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தற்போது ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கை தொடர்ந்து இருத்திக் கொள்ளப்பட்டு, தமிழ், ஆங்கிலம் பயிற்று மொழி வகுப்புகளிடையே சமமாகப் பிரிக்கப்படும். வெளியூரில் உள்ள மூன்று அரசுக் கல்லூரிகளில் மூன்றில் மட்டும் (அரசுக் கலைக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், அரசுக் கலைக்கல்லூரி, உதகமண்டலம், லோகநாத நாராயணசுவாமி அரசுக் கல்லூரி, போன்னேரி) ஐந்து முக்கிய பாடங்களிலும் இரு மொழிகளிலும் இணையான எண்ணிக்கை கொண்ட பிரிவுகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஏனைய அரசுக் கல்லூரிகளில் மேற்சொன்ன ஐந்து முக்கிய பாடங்களில் எவைஎவை கற்றுத்தரப்படுகின்றனவோ அவையனைத்திலும் தமிழ் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில் பி.எஸ்.சி. தமிழ் பயிற்சி வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,900 ஆகும்.

பி.எஸ்.சி. நிலையில் அறிவியல் பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்கும் திட்டம் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்

[1970 மார்ச் 11]

பட்டதன் காரணமாகத் தேவையான பாடப்புத்தகங்களைத் தமிழிலேயே வெளியிட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. முதற்கண், கணக்கியல், பொளதிகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கினவியல் ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளிலும் தொழில் நுட்பக் சொற்களைத் தரமான வகையில் உருவாக்குவதற்காக 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இது குறித்த பணி முடிந்துள்ளது. மேற்படி ஐந்து பிரிவுகளிலும் பாட புத்தகங்களைத் தமிழில் எழுதும்படி பணிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணியை முடித்துள்ளனர். இந்தக் கையெழுத்துப்படிபுகள் அனைத்துப் பல்கலைக் கழக வல்லுநர் குழுவின் உறுப்பினரால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட பின்னர் தமிழ் பி.எஸ்.சி. வகுப்புகளுக்கான 30 புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டு, 1969-70-ம் ஆண்டில், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டன.

(g) கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி

1969-70-ம் ஆண்டு முதல், புகுமுக வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள் எவரிடமிருந்தும், அவர்களுடைய பெற்றோருடைய ஆண்டு வருவாய், சமுதாயம் ஆகியவை எதுவாக இருப்பினும், படிப்புக் கட்டணம் எதுவும் வாங்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அந்த மாணவர் தமிழ்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவராகவோ அல்லது இம்மாநிலத்தில் குடியேறியவராகவோ இருக்க வேண்டும். இந்தச் சலுகை தொழில் நுட்பப் புகுமுக வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(h) பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ள சம்பள விதங்கள்.

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும், நூலகங்களையும் பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக்குழுத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர இந்திய அரசு இசைந்து சில சம்பள விதங்களை வரையறுத்துள்ளது. இச்சம்பள கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் நூலகங்களுக்கு, 1966 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் நிலுவைகள் பெறுவதற்கான தகுதியுடன் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் சம்பள விதங்களை அளிப்பது ஆய்வில் இருந்து வருகிறது.

(i) பணிக்காலப் பயிற்சியும், மரபியல் (orientation) பயிற்சியும் அளித்தல்

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பி.எஸ்.சி. அறிவியல் பாடங்களைத் தமிழில் கற்பிக்க இயலும் பொருட்டு, அவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவின் கீழ், மதுரையில்

1970 மார்ச் 11]

மறுபயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 376 ஆசிரியர்கள் இத்திட்டத்தினால் பயனடைந்தனர். ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் பணியிருப்புப் பயிற்சி ஒன்று, பிரிட்டிஷ் மன்றத்தின் உதவியுடன், 1969 டிசம்பர், 1970 ஜனவரி திங்கள்களில் சைதாப்பேட்டையில் உள்ள ஆசிரியர் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டது. 36 கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இப்பயிற்சியினால் பயன் பெற்றனர்.

(j) எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை

ஆங்கிலப் பாடம் கற்பிக்கும் துணைப் பேராசிரியர்களை நியமிப்பதற்குப் போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால், தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் எம்.ஏ. பட்ட மேற்படிப்பு படிப்பதற்காகப் படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்க வகைசெய்யும் புதியதிட்டம் ஒன்று செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இந்த மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்பு பட்டம் பெற்ற பிறகு அவர்கள் அந்தப் படிப்பில் பெற்ற வகுப்பின் அடிப்படையில் அவர்களை ஆங்கிலத் துணைப் பேராசிரியர்களாக நியமிப்பது குறித்தோ, தமிழ்நாடு கல்வி சார்நிலைப்பணியில் உள்ள ஆங்கிலத் துறையில் தகுந்த பதவியில் நியமிப்பது குறித்தோ கருதிப்பார்க்க இயலும். இத்திட்டத்தின் கீழ், ஆங்கிலத்தில் எம்.ஏ. பட்டப்படிப்புப் பயிலுவதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது படிப்புக் காலத்தில் (அதாவது 21 மாதங்கள்) படிப்புக்கட்டணம், புத்தகங்களுக்கான செலவு முதலிய செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்காக திங்கள்தோறும் ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. அத்தகைய உதவித் தொகைகள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் 40 மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(k) படிப்புதவித் தொகைகள்

மேட்ரிக் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட படிப்பைத் தொடருவதற்காக தகுதியுள்ள மாணவர்கள் பெறக்கூடிய மத்திய அரசின் கல்வி உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டங்கள் மூன்றும் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகின்றன. அவை (1) உயர் தகுதி பெற்ற மாணவர்களுக்குத் தேசிய கல்வி உதவித் தொகை, (2) தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் மக்களில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு வழங்கப்படும்

[1970 மார்ச் 11]

தேசியக் கல்வி உதவித் தொகை, (3) தேசியக் கடன் படிப்புதவித் தொகை.

1969-70-ம் ஆண்டில் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று திட்டங்களின் கீழும் புதிதாகப் படிப்புதவித் தொகை வழங்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை முறையே 569, 46, 1,445 (மொத்தம் 2,060) ஆகும். இது தவிர, கடந்த ஆண்டுகளில் படிப்பு உதவித்தொகை வழங்கப் பட்டவர்களில் 5,440 மாணவர்களுக்கு இந்த உதவித்தொகை மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் இந்த மூன்று திட்டங்களின்கீழ் கிட்டத்தட்ட 7,500 மாணவர்கள் நிதி உதவி பெற்று வருகின்றனர்.

இத்துறையினால் இயக்கப்படுபவையும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வையுமான இந்திய அரசு படிப்புதவித் தொகைகள் தவிர, மாநில அரசு வழங்கும் படிப்புதவித் தொகை சிலவும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. (1) அரசியல் தியாகிகளின் மக்கள், இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தில் பங்குகொண்டவர்களின் மக்கள் ஆகியோர், புகழமுக வகுப்பு, பி.ஏ., பி.எஸ்.சி., பி.டி. ஆகிய வகுப்புகளில் படித்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்குத் தங்கி பயிலுவதற்கான உதவித் தொகைகளும், கல்லூரி விடுதியில் உறையாத மாணவர்களுக்கான உதவித் தொகையும் வழங்குதல், (2) பாதுகாப்புப் பணியாளர்களின் மக்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல், (3) பர்மா, இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய அகதிகளின் மக்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல், (4) முகமதியர்களுக்காகத் தனிப்பட்ட வகையிலும். மாணவியர்க்காகத் தனிப்பட்டவகையிலும் வழங்கப்படும் உதவித் தொகைகள், (5) கைம்பெண்களுக்குப் படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்குதல், (6) ராணி மேரி கல்லூரியில் பயிலும் மாணவியருக்குப் படிப்புதவித் தொகை வழங்குதல், (7) கீழ்த்திசைக் கல்வி பெறுவதற்குப் படிப்புதவித் தொகை வழங்குதல், (8) பட்ட மேற்படிப்புக்கான படிப்புதவித் தொகை வழங்குதல்.

மோரீஸ் தீவுகள், பிஜித் தீவுகள், மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் குடியேறியுள்ளவர்களில் தமிழ் பேசும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மெட்ரிக் வகுப்பிற்குப் பிந்திய கல்லூரிப் படிப்பை இம்மாநிலத்தில் தொடருவதற்காக படிப்புத் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. இந்த நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது.

1970 மார்ச் 11]

1. தேசிய மாணவர் படை

தேசிய மாணவர் படையிலும், அது போன்ற படைகளிலும் இந்திக் கட்டளைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாதென்றும், அதனை மத்திய அரசு ஏற்க மறுத்தால் தேசிய மாணவர் படை மற்றும் அது போன்ற ஏனைய படைகள் கலைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் 23—1—1968 அன்று நடந்த சிறப்புக் கூட்டத்தில் தமிழ்நாட்டுச் சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானித்தது. அதன்படி, இந்திய அரசிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்து, தேசிய மாணவர் படையின் நடவடிக்கைகள் 1968 ஜனவரி முதல் தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன. தேசிய மாணவர் படைப்பயிற்சியில் ஆங்கிலக் கட்டளைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு, இந்திய அரசு இப்பொழுது இணங்கியுள்ளது. எனவே கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளின் கீழ் 1969 அக்டோபர் முதல் கல்லூரிகளில் தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

(1) படையினருக்கு ஆங்கிலச் சொற்களின் மூலம் பயிற்சியளிக்கப்படும்;

(2) மாணவர்கள், இருமொழி அணிவகுப்புகளிலும் திரும்படக் கலந்துகொள்ள இயலும் வகையில் ஆங்கிலக் கட்டளைச் சொற்களுக்கு இணையான இந்திச் சொற்கள் படையினருக்குக் கற்பிக்கப்படும்;

(3) தேசிய மாணவர் படையில் பங்கு கொள்வது அவரவர்கள் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் இருக்கும்.

தமிழ்நாடு தேசிய மாணவர் படைப்பிரிவு 1970 ஜனவரியில் புதுடில்லியில் நடந்த குடியரசு தின விழாவில் கலந்து கொண்டு இரண்டு பெரிய பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளது.

திட்ட அரசங்குகள்

நாட்டு நலனுக்காக வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் வளர்ச்சித் திட்டங்களைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதில் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஊக்கமளித்து அவை குறித்து திறனாய்வு செய்யும் வகையில் பல்கலைக் கழகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் திட்ட அரசங்குகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை நகரில் இயங்கிவரும் திட்ட அரசங்குகளுக்குக் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரும், வெளியூர்களில் இயங்கிவரும் திட்ட அரசங்குகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் மானியம் வழங்கி வருகின்றனர்.

[1970 மார்ச் 11]

(n) மாநிலத் திட்டத்தின்கீழ் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு மெட்ரிசுக்கு மேற்பட்ட படிப்புக்காக வழங்கப்படும் படிப்புதவித் தொகை.

முடவர், குருடர், செவிடர் போன்ற உடல் ஊனமுற்றோருக்கு இந்திய அரசு ஏற்கெனவே படிப்புதவித் தொகை வழங்கி வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு வகையிலும் சுமார் 25 மாணவர்கள் வீதம் பயனடைகின்றனர். இந்திய அரசு விதிக்கும் நிபந்தனைகள் கடுமையாக இருப்பதால் இம்மாநிலத்திலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோர் அனைவரும் இத்திட்டத்தின்கீழ் பயன்பெற இயல வில்லை. எனவே, உடல் ஊனமுற்றோரில் மேற்கூறிய வகையைச் சேர்ந்த, 16 முதல் 30 வயது வரையிலுள்ள மெட்ரிசுக்கு பிந்திய படிப்பினை மேற்கொண்டுள்ள மாணவர்களுக்குப் படிப்புதவித் தொகை வழங்கும் மாநிலத் திட்டம் ஒன்று 1969-70-ம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. முடவர்களுக்கு 56, குருடர்களுக்கு 28, செவிடர்களுக்கு 28 ஆக மொத்தம் 112 படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1970-71-ம் ஆண்டுக்கான திட்டம்.

புதிய கல்லூரிகளும், புதிய வகுப்புகளும்.—1969-70-ம் ஆண்டு முதல் இம்மாநிலத்தில், புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதன் விளைவாகப் புகுமுக வகுப்பில் சேர மாணவர்கள் திரண்டு வருகின்றனர். பல கல்லூரிகளில் இட நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு வசதியளிப்பதற்காகவும் பல்கலைக் கழகங்கள் இணைப்பு வழங்கப்படுவதற்குப்பட்டு 1970-71-ம் ஆண்டில்--

(1) எங்கெங்கு பொது மக்களின் ஆதரவு உள்ளதோ அவ் விடங்களில் நான்கு புதிய அரசுக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கவும்;

(2) அரசுக் கல்லூரிகளில் சிலவற்றில் புகுமுக வகுப்பில் கூடுதலான பிரிவுகளைத் தொடங்கவும்;

(3) தற்போது செயல்பட்டு வரும் பட்டப்படிப்பு அளிக்கும் கல்லூரிகளில், மேலும் பல பட்டப்படிப்பு வகுப்புக்களைத் தொடங்கவும், புகுமுக வகுப்புக் கல்லூரிகளை பட்டப்படிப்புக் கல்லூரிகளாக மேம்படுத்துவதற்கும்;

(4) கோயம்புத்தூரில் உள்ள அரசுக் கல்லூரி, சென்னை ராணி மேரி கல்லூரி, சும்பகோணத்திலுள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்) ஆகியவற்றில் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 11]

பயிற்சி மொழி.

வரும் 1970-71-ம் ஆண்டில் பி.எஸ்.சி. பட்டப்படிப்பு வகுப்பின் மூன்றாவது ஆண்டில் உள்ள மாணவர்களுக்காக தமிழில் மேலும் இருபத்தைந்து புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இப்பணிக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தயாரிக்கும் பணியும் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் கிடைத்துள்ள கையெழுத்துப் படிகள் அனைத்துப் பல்கலைக் கழக வல்லுநர்குழுவினால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

பணிக்காலப் பயிற்சியும், மாபியல் பயிற்சியும் (Orientation scheme) பி.எஸ்.சி. பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் கணிதம், பொளதீகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கினவியல், பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குச் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவின் கீழ் புது முறைப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பயிற்சி வகுப்புகளின் மூலம் 300 ஆசிரியர்கள் பயனடைவர்.

விடுதிக் கட்டிடங்கள்.—அரசுக் கல்லூரிகளுக்கும் மானியம் பெறும் கல்லூரிகளுக்கும் விடுதிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 15 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

IV தொழில் நுட்பக் கல்வி.

தமிழ் நாட்டில் கடந்த இரண்டு திட்டக்காலங்களில் தொழில் நுட்பக் கல்வி பாராட்டத்தக்க வகையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் தற்போது 1,00,000 பேருக்கு 3.7 பொறியியல் பணியாளர்கள் வீதம் உள்ளனர். அனைத்திந்திய அடிப்படையில் இந்த எண்ணிக்கை 1.6 ஆகும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் பொறியாளர்களிடையே வேலையின்மை பெருகி வருவதை முன்னிட்டுத் தொழில் நுட்பக் கல்வியை இன்னும் அதில் அளவில் விரிவுபடுத்துதல் கூடாது என்றதொரு கருத்து பொதுவாக நிலவி வருகிறது. அதோடு, இனிவரும் திட்டங்களில் ஏற்கனவே உள்ள தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களின் தரத்தையும், தகுதியையும் மேம்படுத்துவதில் கருத்துச் செலுத்தப்படல் வேண்டும். பல தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் டிப்ளமா வகுப்புகளில் பல்நோக்குக் கல்விப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். பாடத் திட்டங்களை மேம்படுத்தி, பொறியியல் பட்டதாரிகள், டிப்ளமா

[1970 மார்ச் 11]

பயிற்சி பெற்றோர் ஆகியோருக்குச் செயல்முறை பயிற்சியளித்தல் வேண்டும். அதன்படி இந்த தோக்கில் முதல் நடவடிக்கை யாகத் தொழில் நுட்பக்கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையின்கீழ் உள்ள பொறியியல் கல்லூரிகளில், பொறியியல் பட்டப்படிப்பு ஐந்தாண்டு வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,400-லிருந்து 1,000-ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இது தவிர பி.எஸ்.சி. பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்காக கல்லூரிகளில் சிலவற்றில் (260 இடங்கள்) செயலிலிருந்துவரும் மூன்றாண்டுப் பொறியியல் பட்டப்படிப்பு 1968-69 முதல் தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்நோக்குப்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ், பட்டப்படிப்பு, டிப்ளமா, வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டங்கள் விரிவாகத் திருத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் பல்வேறு விருப்பப் பாடங்களில் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இது தவிர, மேலும் பல்நோக்குப் படுத்துவது குறித்தும், தொழிற்சாலைகளின் குறிப்பிட்ட தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற் காகப் புதிய வகுப்புகளை ஏற்படுத்துவது குறித்தும் ஆய்வு செய்வதற்காகத் தமிழ்நாடு தொழில் நுட்பக் கல்விபயிற்சி வாரியத்தின் முடிவிற்கிணங்க வல்லுநர் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அக்குழு இது குறித்து ஆய்வு செய்து வருகிறது. நான்காவது திட்டக் கால அளவில் மேலும் பல சிறிய நடுத்தரத் தொழில்கள் ஏற்படக்கூடுமாதலால், பல்வேறு கூறுகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றுள்ள பயிற்சி பெற்ற தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், பொறியாளர்களுக்கான தேவை வரும் ஆண்டுகளில் கண்டிப்பாக அதிகமாகக்கூடும். அப்பொழுது பட்டப்படிப்பு, டிப்ளமா நிலை யில் அதிகமான தொழில் நோக்குக் கொண்ட பாடமுறைகளை ஏற்படுத்த அவசியமாகும் சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே, தற்போதுள்ள நிறுவனங்களில் தற்போது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும், பட்டப்படிப்பு, பட்டயப் படிப்பு (டிப்ளமா படிப்பு) நிலைகளில் பாடமுறைகளை பல கூறுக்கும் வகையில் கடந்த மூன்றாண்டுகளாக ஆண்டுத் திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

2. இம்மாதிலுள்ள உள்ள பொறியியல் கல்லூரிகள், பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண் ணிக்கை முறையே 12, 36, 16 ஆகும். (இதில் பாண்டிச்சேரியில் உள்ள மோதிலாஸ் நேரு பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியும், தொழில் நுட்ப உயர் நிலைப் பள்ளியும் அடங்கும், இவை தமிழ்நாடு தொழில் நுட்பக் கல்வி—பயிற்சி வாரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.)

1970 மார்ச் 11]

3. செலவு.—தொழில், தொழில் நுட்பக் கல்வி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்விக் கடன்கள், கட்டிடங்களுக்கான செலவு ஆகியவை நீங்கலாக 1968-69-ம் ஆண்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வி குறித்த செலவு ரூ. 226.71 லட்சமாகும். “கடன்”, “கட்டிடங்கள்” குறித்த நிதி ஒதுக்கம் நீங்கலாக 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ஆகியவை முறையே ரூ. 241.40 லட்சமும், ரூ. 248.71 லட்சமும், 1970-71-ம் ஆண்டில் கட்டிடங்கள், கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் முறையே ரூ. 28.64 லட்சமும், ரூ. 9.00 லட்சமும்.

4. பாடத் திட்டங்களைப் பல்கூறுக்கும் கொள்கையின்கீழ், 22 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் மின் அணு, செய்தித் தொடர்பு பொறியியல் பாடமுறையில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு ஒன்று, 1969-ம் ஆண்டில் காரைக்குடி, அழகப்ப செட்டியார் பொறியியல்-தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்டது.

அவ்வாறே கோயம்புத்தூரில் மகனிரக்கான அரசுப் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் மின் அணுப் பொறியியலில் தகுதிப் பட்டயப் பாடமுறை ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. சுரங்கப் பொறியியல் பாடமுறை நிறுத்திவிடப்பட்டதால், அந்த இடத்தில் 1969-70-ஆம் ஆண்டிலிருந்து உலோகவியலில் பட்டப் படிப்பு, கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்டது.

5. தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள் தாமதமே தொழில் நடத்துவதை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மதுரை மாநகரில் குடியிருக்கும் தகுதிப்பட்டயம் பெற்ற, வேலை இல்லாத இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் மதுரை, தமிழ்நாடு பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில், திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர்த் தொழிற்சாலைகளின் ஒத்துழைப்புடன் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. மரைகளையும், திருகுகளையும் கடைதல், பிணைப்பு இறுக்கிகள், இயந்திர உதிரிப் பாகங்கள், இயந்திர பாகங்கள், மின்சார கம்பங்களுக்கான குறுக்குக்கம்பிகள், சிறு கட்டுமானங்கள் ஆகியவை செய்தல் போன்ற சிறு வேலைகளை இத்திட்டத்தின்கீழ் இத் தொழிற்சாலைகள் கொடுத்து வருகின்றன. பல்தொழிற் பயிற்சி பணிகளளியில் தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அனுபவம் வாய்ந்த பணியாளரின் ஆலோ

[1970 மார்ச் 11]

சனையின் கீழும் மேற்பார்வையின் கீழும் பணிகளை நிறைவேற்றுவது அவர்களது பொறுப்பாகும். இயந்திரங்களுக்கான வாடகைக் கட்டணங்களுக்கும் பிற இடை நிகழ்ச்சிச் செலவுகளுக்கும் உரியத் தொகையைக் கொடுத்த பிறகு ஒரு நாளைக்கு சுமார் ரூ. 8 முதல் ரூ. 10 வரை இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்ட 20 மாணவர்கள் அனைவரும் பெறுகின்றனர் என்று தெரியவந்துள்ளது.

இப் பணித் திட்டம் குறிப்பிட்ட அளவு எண்ணிக்கை உடையோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. இத்துடன், தகுதிப்பட்டயம் பெற்றிருப்பவர்களை அங்காடி உத்திகளில் தகுதிவாய்ந்தவர்களாக்கவும், அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள தொழில்களில் அவர்களுக்குரிய நிறமையை வளர்க்கவும் உதவுகிறது. இத்திட்டம் பரிசோதனை நிலையில் உள்ளது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பலதொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் சிலவற்றின் முதல்வர்கள் இத்திட்டத்தை அவர்களுடைய நிறுவனங்களில் புகுத்த அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

6. 1970-71-ம் ஆண்டுத் திட்டம்.—1970-71-ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் பாடமுறைகளை தொடங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது :—

(1) கோயம்புத்தூரில் அரசுத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் மின் அணு, செய்தித் தொடர்பு பொறியியலில் பட்டப்படிப்புப் பாடமுறைகள்.

(2) சேலம், அரசுப் பொறியியல் கல்லூரியில் (அ) உலோகப் பொறியியலிலும், (இ) ரசாயனப் பொறியியலிலும் 5 ஆண்டு பொறியியல் பட்டப்படிப்புப் பாடமுறைகள்.

(3) சென்னை ரசாயன தொழில் நுட்ப இயல் நிறுவனத்தில் சர்க்கரை தொழில் நுட்ப இயலில் தகுதிப்பட்டயப் பாடமுறைகள்.

(4) சென்னை, மகளிர்க்கான அரசுப் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் (அ) கட்டிடக் கலை உதவியாளர் நிலையிலும் (இ) கருவித் தொழில் நுட்ப இயலிலும் தகுதிப்பட்டயப் பாட முறைகள்.

சென்னை தொழில் நுட்ப இயல் நிறுவனம், குரோம்பேட்டை.—குரோம்பேட்டை, சென்னை தொழில் நுட்ப இயல் நிறுவனம், சங்கங்களின் பதிவு சட்டத்தின் கீழ்ப் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு கனியார் பொறியியல் கல்வி நிறுவனமாகும். இது 1949-ஆம்

1970 மார்ச் 11]

ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. மோட்டார் வண்டிப் பொறியியல், வின் போக்குவரத்து பற்றிய ஆய்வுப் பொறியியல், மின் அணு இயல், கருவித் தொழில் நுட்ப இயல் ஆகியவற்றில் மூன்று ஆண்டு தகுதிப்பட்டய பாட முறைகளை இந்த நிறுவனம் நடத்தி வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் நூறு மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இதில் 30 சதவீதம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து வரும். மாணவர்களுக்கும், 70 சதவீதம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும் இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனத்தின் தகுதிப்பட்டயம் இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களின் பொறியியல் பட்டத்திற்கு சமமானதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியின் தொடக்கக் கட்டத்தில், தொடர்பு செலவில், ஆய்வில் ஒரு பாகத்தை மானியமாகவும், ஒவ்வொரு ஆண்டுக்குமான தொடர் செலவுக்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒரு மொத்த மானியமாகவும் மாநில அரசு நிதியளித்துள்ளது. அதையடுத்து, அதிக அளவு நிதி உதவி இல்லாமல் செயல்படுவது மிகவும் கடினம் என்பதை இந் நிறுவனம் அறிந்தபொழுது, அதன் பணி நிலைமைகளையும், நிதிகளையும் குறித்த ஆய்வு செய்வதற்காக தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் அடங்கிய ஆய்வுக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் பரிவுரைகளின்படி, நிறுவனத்தைப் பேணுதலுக்காகவும், மேம்படுத்துவதற்காகவும், தொடர், தொடரா செலவுகளில் முறையே 66-2/3 சதவீதத்தையும், 33-1/3 சதவீதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள இந்திய அரசும் மாநில அரசும் இசைந்துள்ளன. மாநில அரசின் கல்வி அமைச்சரை இந்நிறுவனத்தின் நிர்வாக மன்றத் தலைவராகக் கொண்டு இம்மன்றம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

V பல்வகை.

அரசு அரும் பொருட்காட்சி சாலை.

1. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் அரும் பொருட்காட்சி காலைகளின் சீரமைப்பு—மேம்பாடுத் திட்டத்தின்கீழ், கிடைப்பதற்கரிய நாணயங்கள், விசயநகர, கங்க அரசர்களது மானியச் செப்பேடுகள், இசைக் கருவிகள், புதையல் பொருள்கள் முதலியன பெறப்பட்டன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் சிற்ப வேலைப்பாடமைந்த இரண்டு கற் சிற்பங்களும், நிழற்தோல் பொம்மைகளும் (Leather

[1970 மார்ச் 11]

shadow figure) கூடப் பெறப்பட்டன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் அரும் பொருட்காட்சி சாலை குறித்த செய்திப் படம் தயாரிக்கும் பணி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இது முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது.

2. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலும், புதுக்கோட்டையிலும் உள்ள அரசு அரும் பொருட்காட்சி சாலைக்களுக்காக கிடைப்பதற்கரிய பொருள்களின் மாதிரிகளும், வண்ண ஓவியங்களும் சேகரிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த அரும் பொருட்காட்சி சாலைகளுக்காக அறிவிப்பு சாதனங்களும் நவீன காட்சிச் சாதனங்களும் கூட சேகரிக்கப்படும்.

தொல் பொருள் ஆய்வு.

3. இம்மாநிலத்தில் தொல்பொருள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஏழு நினைவுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக சில பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வேண்டிய நிதியை அரசு 1969-70-ல் ஒப்பளித்தது. இப் பணிகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளன. தொல்பொருள் துறை, சென்னை மாவட்டம், தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில் கல்வெட்டுகள் உட்பட ஒன்பது வெளியீடுகளை வெளியிட்டு உள்ளது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில் அண்மையில் மதுரையில் ஒரு கருத்தரங்கையும், தொல்பொருள் பணிக்களரி ஒன்றையும் இது நடத்தியது.

4. மேற்கொள்ள கால அளவில் மதுரையில் பொருட்காட்சி ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது. இத்துடன் வைதீஸ்வரன்கோயில் மகாகும்பாபிஷேகம் தொடர்பாகப் பொருட்காட்சி ஒன்றையும் நடத்தியது. மாநில தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை அலுவலகத்தில், கொற்கையிலிருந்து அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட பழமைச் சின்னங்களைக் கொண்ட பொருட்காட்சி ஒன்றை நடத்தியது.

5. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்வெட்டுக்கள் குறித்து ஆய்வு செய்யும் பணி தொடர்ந்து நடந்தது. இப் பணி ஏறக்குறைய முடிவடைந்துவிட்டது.

6. தாம்பரபரணி ஆற்றின் கயவாய்ப் பகுதியில் பாண்டியர்களின் பண்டையத் துறைமுகமான கொற்கையில் அகழ்வுப் பணி ஒன்று துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சங்க காலத்திய பழமையான உறைவிடங்கள் இந்த அகழ்வாராய்ச்சியினால் வெளிப்

1970 மார்ச் 11]

படுத்தப்பட்டன. இதற்கான சான்றுகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. இவை சி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாகும் எனக் கருதப்படுகிறது. பாலாற்றின் கயவாய்ப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் வாசவசமுத்திரம் என்னும் இடத்தில் 1-வது, 2-வது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மிகப் பழமையான உறை லீடம் ஒன்றை ஆய்வின்போது துறை கண்டுபிடித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு மாநில சங்கீத நாடகச் சங்கம்.

7. தமிழ்நாடு சங்கீத நாடகச் சங்கம் இசை, நடனம், நாடகம், திரைப் படங்கள் முதலிய நுண் கலைகளை வளர்ப்பதற்காகவும், பேணுவதற்காகவும், அவற்றின் மூலம் நாட்டின் கலாச்சார ஒற்றுமையை மேம்படுத்துவதற்காகவுமான நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து எடுத்து வருகிறது. சங்கத்தின் பொது மன்றத்திற்கு தேர்தல் மூலம் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய பத்து இடங்களுக்கான தேர்தல்கள் அண்மையில் நடைபெற்றன. எஞ்சிய பத்து பேர்கள் சங்கத்தின் பொது மன்றத்திற்கு அரசினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

8. இச்சங்கம் திறமையான இளம் கலைஞர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தும், அதன் சொந்த ஆதரவில் அவர்களது திறமையை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பு அளித்தும் வருகிறது. இசை, நடனம், நாடகம் திரைப்படத் துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற கலைஞர்களுக்கு பரிசுகளும் விருதுகளும் இச்சங்கம் வழங்குகிறது. இந்திய அரசின் பண்பாட்டுக் கலைத்திட்டத்தின்கீழ், 1969 டிசம்பர் திங்களில் ரஷ்யாவிலிருந்து லெனின்கிராடு மாநில நாட்டியக் குழுவினர் (Leningrad Mily Dance Troop) சென்னைக்கு வருகை தந்தனர். அரசின்சார்பில், அவர்களுடைய கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு இச்சங்கம் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தது.

9. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் இச்சங்கம், தனது நடவடிக்கைகளுக்காக ரூ. 2.25 லட்சம் மானியம் பெற்றுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும்கூட இச்சங்கத்திற்கு அதே அளவு நிதி உதவி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி.

கர்நாடக இசையில் (வாய்ப்பாட்டு-கருவிமிடற்று இசை) மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான கர்நாடக இசை

[1970 மார்ச் 11]

மத்தியக் கல்லூரி (ஒரு அரசுக் கல்லூரி) தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சங்கீத வித்வான் பட்டம் பெறுவதற்கான இரண்டாண்டு பாடமுறை இக்கல்லூரியில் அளிக்கப்படுகிறது. இக்கல்லூரியில் இசை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறையும் கூட நடத்தப்படுகிறது. ரூ. 3 லட்சம் செலவில் இக்கல்லூரி மாணவர்களுக்காக மாணவர் இல்லம் கட்டுவதற்கான விவரமான திட்டங்களும், மதிப்பீடுகளும் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பளிக்கப்பட்டன. இதை நிறைவேற்றுவதற்கான பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

VI கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டங்கள்

தொழில் துட்ப ஆற்றல் கிடைப்பதைப் பொறுத்துத்தான் இத் திட்டங்களின் வளர்ச்சி அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் விரைந்த தொழில் முன்னேற்றம் காரணமாக, கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சியின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்துள்ளது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் போதும் 1965-67, 1967-68, 1968-69 ஆண்டுத் திட்டங்களின்போதும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும், மாநில திட்டங்களிலும் இது எதிரொலிக்கின்றது. இம்மாநிலத்தில் கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம், 1968-69 வரையில் மத்திய அரசுத் திட்டமாக இருந்து வந்தது. 1969-70 ஆண்டுத் தொடக்க முதற்கொண்டு, இத்திட்டம் மத்திய அரசுத் திட்டமாக இருப்பது நிறுவிட்டது. நடப்பாண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ்ப் பெரும்பாலும் முந்திய ஆண்டுத் திட்டங்களில் நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களை முடிக்க கருதப்படுகிறது. வருவாய்க் கணக்கில் கண்டுள்ள செலவினம் திட்ட நிதி ஒதுக்கத்திற்குப் புறம்பானதாகக் கருதப்படும்.

2. 1-11-1956 அன்று இந்திய அரசிடமிருந்து கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டத்தை மாநில அரசு மேற்கொண்டதிலிருந்து, அத் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு பணிகள் குறித்த செலவு கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :-

இரண்டா வது ஐந் தாண்டுத் திட்டம்.	மூன்றா வது ஐந் தாண்டுத் திட்டம்.	1966-67 ஆண்டுத் திட்டம்.	1967-68 ஆண்டுத் திட்டம்.
---	---	--------------------------------	--------------------------------

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

1 தொழிற் பயிற்சி ..	141.20	345.10	130.00	151.09
2 வேலை பயில்வோர்க்காக பயிற்சி.	5.02	52.00	..	..
3 மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்துதல்.	1.45	3.90	..	..
4 கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்கள்	..	..	..	..
மொத்தம் ..	147.67	401.00	130.00	151.09

1970 மார்ச் 11]

	1968-69 ஆண்டுத் திட்டம்.	நான்கா வது ஐந் தாண்டுத் திட்டம் (தற்காலிக மானது.)	1969-70 திட்டநிதி ஒதுக்கம்.	1970-71 திட்டநிதி ஒதுக்கம் (திட்ட மிடப் பட்டுள் ளது).
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)			
1 தொழிற் பயிற்சி ..	125.10	164.10	12.72	8.18
2 வேலை பயில்வோர்க்கான பயிற்சி.	..	40.00	7.00	8.21
3 மாலை நேர வகுப்பு நடத்து தல்.	..	6.23	..	0.19
4 கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்கள்	..	10.00	..	..
மொத்தம் ..	125.10	220.33	19.72	16.58

“109. மூலதனச் செலவு” என்ற தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்ட செலவுத் தொகைகளும் மேற்குறிப்பிட்ட தொகைகளில் அடங்கும்.)

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அடுத்துவந்த ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவது குறித்து வலியுறுத்தலில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளதை இந்த அட்டவணை யின் மூலம் காணலாம்.

3. இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் அடுத்து வரும் ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் பயிற்சி வசதிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டதைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் காட்டு கின்றன :-

	இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	1966-67 ஆண் டுத் திட்டம்	1967-68 ஆண் டுத் திட்டம்	1968-69 ஆண் டுத் திட்டம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1 தொழிற் பயிற்சி— தொழிற் பயிற்சி நிறு வனங்கள் எண் ணிக்கை. இடங்களின் எண்ணிக்கை	10 3,368	30 9,592	31 12,608	31 13,112	31 13,112
2 வேலை பயிலுவோர்க்கான பயிற்சி— வேலை பயின்றோர் எண் ணிக்கை.	550	2,600	2,850	1,975	2,173
3 மாலை நேர வகுப்புகளில் பயின்ற பணியாளர்கள்.	400	900	900	900	900

[1970 மார்ச் 11]

தொழிற் பயிற்சி

இம்மாநிலத்தில் தற்போது 31 தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் தொழிற்பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த 31 தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில், 10 நிறுவனங்கள் இரண்டாவது திட்டக் கால இறுதியில் இருந்தன. 20 நிறுவனங்கள் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டன. ஒரு நிறுவனம் 1966-67 ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டக்கால இறுதியில் 30 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் 9,592 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான இடங்கள் இருந்தன. 1965-67-ம் ஆண்டு 3,016 மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வகை செய்யப் பட்டதன் காரணமாகவும் 1967-68-ம் ஆண்டு 504 மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வகை செய்யப்பட்டதன் காரணமாகவும் 31 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப் படத்தக்க மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 13,112 ஆக அதிகரிக்கப் பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டக்கால அளவில் தற்போதுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் 1,000 மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தை 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் செயல்படுத்துவதற்காக மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மானியக் கோரிக்கை 13ல் “28. கல்வி” என்னும் தலைப்பில் கீழ்க்காணும் வகையில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது :—

	1969-70 வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	1970-71 வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
திட்ட நிதி ஒதுக்கம்	2.30	1.64
திட்டத்தின் கீழ் வராத நிதி ஒதுக்கம் ..	92.93	97.33
மொத்தம் ..	95.23	98.97

தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டம்.

1961-ஆம் ஆண்டு, தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள தொழில் பழகுவோருக்கு பயிற்சியளிக்க வேண்டியது தொழில் நிறுவனங்களின் கடமை யாகும். தற்போது இச்சட்டத்தின் கீழ் 195 தொழில்கள் வருகின்

1970 மார்ச் 11]

றன. 365 நிறுவனங்கள், இச்சட்டத்தைப்பொட்டி, நடந்து வருகின்றன. 1969, செப்டம்பர் இறுதி வரையில் முழுநேர, பகுதி நேர தொழில் பழகுவோர் 2,111 பேர் தொழில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். மேலும் பல துறைகளை இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதன் மூலமும் நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் பல தொழில்களை இச்சட்டத்தின் வரையறைக்குள் கொண்டு வருவதன் மூலமும், நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 40 லட்சம் செலவில் கூடுதலாக 3,000 தொழில் பழகுவோருக்கு பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் முறையே இத் திட்டத் திற்காக ரூ. 7 லட்சமும், ரூ. 8.21 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளன.

தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்காக மாலை வகுப்புகள்.

தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் நூலறிவை மேம்படுத்திக்கொள்வதற்கு வகை செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தற்போது இத் திட்டம் சென்னை மாநகரில் இரு இடங்களிலும், மதுரையில் ஓர் இடத்திலும், கோயம்புத்தூரில் ஓர் இடத்திலும் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 225 தொழிலாளர்களுக்கு வகுப்புகள் நடத்துவதற்கான வசதிகள் உள்ளன. இத்திட்டத்தை நான்காம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொண்டும் விரிவுப்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவது குறித்த முதல் நடவடிக்கையாக அம்பத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் 107 தொழிலாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கான வசதிகளைச் செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக நான்காவது திட்டத்தில் ரூ. 6.23 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொற்கொல்லர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் முதலியோர்களுக்கான பகுதி நேரப் பயிற்சித் திட்டம்.

பொற் கொல்லர்கள், வடிவமைப்புத் தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், ஆகியோர் தங்கள் தொழிலைத் திறம்பட அமைத்து, நலம்பெற வகை செய்வதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறப்புத் திட்டமொன்று தொடங்கப் பட்டது. இத் திட்டம் திருச்சி, மதுரை, சேலம், பேட்டை ஆகிய

[1970 மார்ச் 11]

நான்கு இடங்களிலுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. இந்த நிறுவனங்களில் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.—

(1) கருமார் தொழில், இணைப்பு வேலை (Fitting)

(2) செப்புத் தொழில், தகரா வேலை.

தற்போது நான்கு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மொத்தம் 117 பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 வீதம் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இவ்வேலைத் திட்டத்திற்காகும் செலவு ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைய எல்லைக்குப் புறம்பாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ் வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக 1969-70-ஆம் ஆண்டுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 27,200 ஆகும். 1970-71-ஆம் ஆண்டுத் திட்ட மதிப்பீடு (திட்டமிடப்பட்டுள்ளது) ரூ. 23,900 ஆகும்.

கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்கள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரையில், இப்போதுள்ள வேலைத் திட்டங்களை விரிவுபடுத்துதலோடு, திட்டப் பகுதிகளில் கிராமக் கைவினைஞர்கள் நலன் கருதி, கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்களை நிறுவும் திட்டமும் உள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நான்கு கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்கள் நிறுவப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கெனத் திட்டத்தில் ரூ. 10.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொது.

(அ) பர்மா அகதிகளுக்கும், இலங்கை அகதிகளுக்கும் மறு வாழ்வு ஏற்பாடுகள்.

பர்மா அகதிகளுக்கும், இலங்கை அகதிகளுக்கும் மறு வாழ்வு ஏற்பாடுகளில் ஒன்றாக, ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்திலும் உள்ள தொழிற் பிரிவு ஒவ்வொன்றிலும் மொத்தமுள்ள இடங்களில் ஐந்து சதவீதம் இவ்வகதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெற்றோருடன் வசிக்கும் பயிற்சியாளர்களுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்குப் பயிற்சி உதவித் தொகை ரூ. 25 அளிக்கப்படுகிறது. பெற்றோரிடமிருந்து தனித்து வந்து வசிப்போருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு பயிற்சி உதவித் தொகை ரூ. 55 அளிக்கப்படுகிறது.

1970 மார்ச் 11]

(இ) தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள், பயிற்சியாளர் விடுதிகள், பணியாளர் குடியிருப்புகள் ஆகியவற்றுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுதல்

முப்பது தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் உள்ளன. இருபத்து மூன்று தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்கு விடுதி வசதிகள் உள்ளன. மீதம் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்குப் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்ட அடிப்படையில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்துள் விடுதிகள் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் இருபத்து இரண்டு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பணியாளர் குடியிருப்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால இறுதிக்குள்ளாக மீதமுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களிலும் பணியாளர் குடியிருப்புகள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

(உ) அனைத்து இந்திய திறமைப் போட்டி.

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் ஆயினும் சரி, தொழில் பயிலும் காலத்தில் ஆயினும் சரி, தொழிலாளர்களுக்கான மாலை நேர வகுப்புகளில் ஆயினும் சரி, பயிற்சித் தரத்தை மேம்படுத்த இத்துறை பெரு முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளது. குறித்த காலத்துக்கொரு முறை வேலைத் திறமை மதிப்பிடுதல், முன்னேற்றச் சோதனைகள், முறையாக அமைந்த தொழில் பழக்குதல் ஆகியவை அடங்கிய வேலைத் திட்ட வாயிலாக, தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் அறிக்கப்படும் பயிற்சி போதிய தரமுடையது என்றும், இத் தரம் மேம்பட்டுள்ளது என்றும் உறுதி செய்துகொள்ள முடிகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள பயிற்சியாளர்களின் தொழில் திறமை மேம்பட்டு வருகின்றதென்பது, கடந்த நான்கு “அனைத்திந்திய திறமைப் போட்டிகளின்” முடிவுகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அனைத்திந்திய திறமைப் போட்டியைத் தொடங்கிய காலம் தொட்டு, நடந்துள்ள ஒவ்வொரு திறமைப் போட்டியிலும் தமிழ்நாடு, ஒன்று அல்லது இரண்டு தொழிற் பிரிவுகளில் முதல் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டு சென்றுள்ளது.

முதலாவது அனைத்திந்தியத் திறமைப் போட்டியில், நமது மாநிலம் எந்திரத் தொழிற் பிரிவில் முதலாவது ஆகவும், பின்சாரத் தொழிற் பிரிவில் இரண்டாவது ஆகவும் வந்தது. பின்னர் நடை

[1970 மார்ச் 11]

பெற்ற போட்டிகளில் தொழில் திறமை மேலும் உயர்ந்தது. கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்திந்தியத் திறமைப் போட்டிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் கீழ்க்குறித்துள்ளபடி இரண்டு தொழிற் பிரிவுகளில் தமிழ்நாடு முதல் இடம் பெற்றுள்ளது :—

மூன்றாவது போட்டி	.. பற்றவைப்பவர், கடைசல் பிடிப்பவர்.
நான்காவது போட்டி	.. இயந்திரப் பணியாளர், மின்சாரப்பணியாளர்.
ஐந்தாவது போட்டி	.. கடைசல் பிடிப்பவர், மின்சாரப் பணியாளர்.
ஆறாவது போட்டி	.. மோட்டார் மெகானிக், மின்சாரப் பணியாளர்.

மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்தும் இந்தியாவிலேயே “சிறந்த மாநிலம்” என்று அறிவிக்கப்பட்ட பெருமையும் நமது மாநிலத்தையே சாரும். தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு, அதாவது 1965, 1966-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் சுழற் கேடயம் பெறும் சிறப்பும் தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்துள்ளது. 1969 செப்டெம்பரில் நடந்த ஆறாவது அனைத்திந்தியத்திறமைப் போட்டியிலும் நமது மாநிலத்திற்குக் குடியரசுத் தலைவரின் கேடயம் கிடைத்துள்ளது.

வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சித் துறை, இம் மாநிலத்தில் உள்ள தனியார் தொழில் பள்ளிகளில் பணியை மேற்பார்வையிடுகிறது. மானியம் பெறும் 58 தொழிற்பள்ளிகளுக்கு இத் துறையினால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற்பள்ளிகளை முறைப்படுத்துவதற்கான விதி முறைக் கோவையின் கீழ் இந்தப் பள்ளிகளைப் பேணுவதற்கும், கருவிகளுக்கும், கட்டிடங்களுக்கும் மானியங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன.

VII தமிழ் வளர்ச்சித் துறை.

1965-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் இரண்டாம் நாள் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இத்துறை தமிழ் வளர்ச்சிக் குறித்த எல்லா அலுவல்களையும் கவனித்து வருமென உத்தரவிடப்பட்டது. இத் துறையின் மேற்பார்வையில் பின்வரும் அமைப்புகள் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநரின் ஆட்சி வரம்புக்குட்பட்டு இயங்கி வருகின்றன.

(1) ஆட்சிமொழிக் குழு.

(2) தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம்.

(3) தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் (4-3-1970 வரை).

1970 மார்ச் 11]

ஆட்சி மொழிக் குழு.

2. தமிழக ஆட்சி மொழிச் சட்டம் 1956-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு 1957-ஆம் ஆண்டில் ஆளுநரின் இசைவுடன் சட்டமாயிற்று. அதன்படி அரசு அலுவலகங்களில் தமிழை நடைமுறைப்படுத்துவது குறித்து ஆலோசனை வழங்குவதற்காக ஆட்சி மொழிக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் தற்போது ஒரு செயலாளர், ஒரு தனி அலுவலர் (ஆய்வு), ஒரு தனி அலுவலர் (மொழி பெயர்ப்பு) ஆகிய அலுவலர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

3. ஆட்சிமொழித் திட்டத்தை அரசு அலுவலகங்களில் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தும் முறைப்படி 1963-க்குள் சில ஷலக்குகளுடன் மாவட்ட நிலை அலுவலகங்களில் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் தமிழே பயன் படுத்தப் பெற வேண்டும். அதன்படி 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 27-ம் தேதியில் துறைத் தலைமை அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தின் மூன்றாம் நிலை வரை செயல்படுத்தப்பட்டது. தலைமைச் செயலகத்தின் நிதி, சட்டம், சட்டப் பேரவை, சட்டமன்றம் ஆகியதுறைகள் நீங்கலாக எல்லாத் துறைகளிலும் இயன்ற மட்டும் எல்லா அலுவலக நடைமுறைகளுக்கும் தமிழைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டது. சிவில், குற்ற விசாரணை நீதி மன்றங்கள் யாவற்றிலும் வாக்குமூலங்களைத் தமிழிலேயே பதிவு செய்யவேண்டுமென இந்த ஆண்டு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறியவாறு தமிழ்த் திட்டம் அலுவலகங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று ஆய்வு செய்யவும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ் திட்டத்தை அலுவலகங்களில் செயல்படுத்த விதிகள், விதித் தொகுப்புகள், நடைமுறை நூல்கள் மற்றும் படிவங்கள் முதலியவற்றை தமிழாக்கம் செய்யவேண்டியது இன்றியமையாதது. இவ்வேலையும் நடைபெற்று வருகிறது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் சட்டங்கள், விதிகள், நடைமுறை நூல்கள் ஆகியவற்றில் பத்து தமிழில் அச்சிடப்பெற்று வழங்கப்பட்டன.

செயலகத் துறைகளில் தமிழ்த் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் பயன்படச் சிறப்புச் சொற்கள் துணை அகராதி ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1962-ல் வெளியிடப்பட்ட ஆட்சிச் சொல்லகராதி மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டுத் தேவையான திருத்தங்கள் சேர்ப்புக்களுடன் அதன் மூன்றாம் பதிப்பினை வெளியிட ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 11]

தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம்.

4. தமிழ் வளர்ச்சி குறித்த எல்லாச் செயல்களையும் ஆராய்ந்து தமிழ் மொழி ஒரு நவீன மொழியாக வளர்ச்சியுறும் வகையில் அரசுக்கு ஆலோசனைகள் கூறும் நோக்குடன் 1959-ல் இம்மன்றம் அமைக்கப் பெற்றது.

தமிழ் எழுத்துக்களுக்குச் சரியான ரோமன் எழுத்துக்களை உருவாக்குதல், எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்தல், தமிழ் மக்களின் அதிகார பூர்வமான வரலாற்றினைத் தயாரித்தல், தந்தி முறை தட்டச்சினை (Teleprinter) உருவாக்குதல், தமிழில் தந்திச் செய்திகள் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தல் முதலிய கருத்துக்களைத் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் ஆய்ந்து வருகின்றது.

தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்.

5. தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் 1962ல் தொடக்கப் பெற்றது. கல்லூரி படிப்புக்குத் தேவையான பாடங்களைத் தமிழில் வெளியிடுவது இக்கழகத்தின் தலையாய நோக்கம். மேலும் மக்களுக்கு பொதுவாகப் பயன்படும் நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதையும் இக்கழகம் செய்து வருகின்றது. இதுவரை இக்கழகம் 200-க்கும் மேலான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டு பி.எஸ்.சி. பட்டப் படிப்புக்கான 30 நூல்களை வெளியிட்டது. கல்லூரிப் படிப்புக்கான பாட நூல்களை வட்டார மொழிகளில் வெளியிடுவதற்கென மைய அரசு தீட்டியுள்ள ஒரு கோடித் திட்டத்தின் கீழ் 500 நூல்கள் வெளியிடுவதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப் பட்டுள்ளது. சங்கங்களின் பதிவு சட்டத்தின் கீழ் “தமிழ்நாடு பாட நூல் பதிப்புக் கழகம்” பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிப் பாட நூல் வெளியிடுவது பற்றி தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் ஆற்றி வந்த பணிகளனைத்தும் தமிழ்நாடு பாட நூல் பதிப்புக் கழகத்துக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டன.

தமிழ் வளர்ச்சி பிரிவு.

6. இப்பிரிவில் கீழ்க்கணம் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பெற்று வருகின்றன. தமிழில் சிறந்த நூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் ஆசிரியர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அரசுக்கு இது குறித்து வரும் விண்ணப்பங்களை

1970 மார்ச் 11]

ஆய்ந்து பரிந்துரைக்க வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளதா. இம்முறையில் திரு. பழனிச்சாமிப் புலவருக்கு “ஓதாளர் குறவஞ்சி” என்னும் நூலை வெளியிடு ரூ. 1,125 அளிக்கப்பட்டது.

தமிழ்மொழியில் நல்ல நூல்கள் வெளிவருவதை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தோடு சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசு அளிக்கும் திட்டம் என்று செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆண்டொன்றுக்கு இத்திட்டத் திற்கென ரூ. 10,000 செலவாகின்றது.

தொல்காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தமைக்காகப் பேராசிரியர் திரு. சி. இலக்குவனார் அவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மானியமாக வழங்கப்பெற்றது.

7. சிறுவர்க்கான கலைக் களஞ்சியம் தயாரித்தல்.—சென்னையிலுள்ள தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம், “தமிழ் கலைக் களஞ்சியம்”, “சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம்”, “தமிழ் கலைக் களஞ்சியம் முதல் துணைப் பதிப்பு” ஆகிய முக்கிய நூல்களை வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இதற்கு மைய அரசும் மாநில அரசும் பொருளுதவி செய்து வருகின்றன.

8. தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்.—“யுனெஸ்கோ கூரியரைத்” தமிழில் மேற்படி நிறுவனம் வெளியிட்டு வருகின்றது. இதற்கென அரசு 1967-68-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 24,500 பொருளுதவி செய்து வருகின்றது. மேலும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் இந் நிறுவனம் நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. அதற்கு உதவியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வரசு ரூ. 12 ஆயிரம் வீதம் பொருளுதவி செய்து வருகின்றது.

9. பிற மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிதியுதவி.—வெளி மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்தவும் மேற்படிப்பு நிலையில் தமிழ் மொழிக் கல்வியை ஊக்குவிக்கவும் தமிழக அரசு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 4,000 முதல் ரூ. 25,000 வரை நிதியுதவி செய்து வருகின்றது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவ்வாறு நிதியுதவி பெற்ற பல்கலைக் கழகங்கள் அலகாபாத்து, கோளா, கல்கத்தா, உம்மாநியா, வெங்கடேஸ்வரா ஆகியவையாகும்.